

A SZAMOSUJVÁRI VERZÁR CSALÁD

LEVÉLTÁRI ÉS ANYAKÖNYVI HITELES ADATOK ALAPJÁN

IRTA

ÉBLE GÁBOR

BUDAPEST

FRANKLIN-TÁRSULAT NYOMDÁJA

1915

VERZÁR OXENDIUSZ,
a hittudomány doktora, aladai püspök, az erdélyországi örmények apostoli vicarius
és Szamos-Ujvár város alapítója.
(1652—1715)

TARTALOM.

	Oldal
Bevezetés	7
Verzár Oxendiusz püspök, a hazai örmények apostola.....	13
A család rangemelése és címere	23
A közéletben szereplő családtagok	35
Okleveles függelék	47
Névmutató a leszármazási táblákhoz.....	61
Négy leszármazási tábla :	
I-ső vagyis a törzsöktábla. Verzár Lukács ivadékai.	
II. tábla. Verzár István ivadékai.	
III. tábla. Verzár Joachim ivadékai.	
IV. tábla. Verzár Oxendiusz (Sándor) ivadékai.	

KÉPEK.

1. Czimkép. *Verzár Oxendiusz püspök arczképe*, a szamosujvári «Örmény Múzeum» tulajdonában levő eredeti olajfestmény után készült autotypia.

Az 1715-ben elhunyt Wirzirescus (helyesen Verzár) Oxendiusz püspöknek ezen olajfestményi arczképén, alul a püspöki kalap alatt nem az ő szokott gyűrűs pecsétjében látható címere van festve, hanem az 1760-ban megnevesített Verzár család címere. E körülményből biztosra vehető, hogy ezt az arczképet a Verzár család pietásból festette meg 1760 után a püspöknek még életében készült képéről és hogy a püspöknek a családhoz való vérségbeli tartozandóságát föltüntesse, ráfestette a család nemesi címerét. A festmény alján látható 1691 szám a püspökké *szentelés* évét jelenti.

2. *Verzár Oxendiusz püspök szobrának gipszmintája. Strobl Alajos tervezete.* Fényképfelvétel után készült autotypia

17

I*

3. *A Verzár család nemeslevelének külső alakja*, az Országos Levéltárban őrzött eredeti címeres nemeslevélről készült autotypia 25
4. *A Verzár család nemesi címere 1760-ból*, az Országos Levéltárban őrzött eredeti nemeslevél színes címerképe után (melléklet) 28
5. *Családtagok sajátkezű névalírásainak hű másolatai*, az eredetiek után készült autotypiák 30—31
6. *Verzár Márton cztromszámlája 1760 január 4-dikéről*, a gróf Károlyi nemzetség budapesti levéltárában levő eredeti után készült autotypia (melléklet) 38
7. *Verzár Béla posta- és távirda-felügyelő és leszármazói biteles nemesi ősfájának hű másolata* 43

Az első és második *fejlécképet* a Verzár család nemesi diplomájából merítettük; a harmadik *fejlécz* alakjai és a második *záródtsz* alakja Verzár sarjadékok. E négy kép autotypia.

E munkában előforduló összes képek a Franklin-Társulat photo-chemigraphikai intézetében készültek.

A SZAMOSUJVÁRI
VERZÁR CSALÁD.

BEVEZETÉS.

A XVII. században hozzánk költözött örmény népről elmondhatjuk, hogy a legműveltebb volt az ugyanazon évszázadban hazánkba telepített és telepedett egyéb népek között. Nem a hadi mesterség, hanem a békés polgári foglalkozás volt a kenere. Kitűnő kereskedő és iparúzó nép volt, hamar magyarosodott s alkalmazkodott a hazai viszonyokhoz. A kik e népből vagyona tettek szert, szívesen áldoztak a közjóra és sokat tettek a kultúra emelésére. Kereskedésük és iparuk valóságos jótétemény volt az országra, mely a XVII. században épp az ilyen elemben nagyon megfogyatkozott volt.

A nálunk megmagyarosodott örmények természetesen a közéletben is szerepeltek, mihez azonban a nemesi rang föltétlenül szükséges volt. Egyes családok már a XVIII. század első felében nyertek magyar nemességet, de az örmények nagyobb arányú nemesítése Mária Terézia idejében történt. Az ő vagyonos voltukat mutatja az a körülmény, hogy minden egyébtől eltekintve a legnehezebb időkben jelentékeny pénzáldozatot is hoztak az országnak azért, hogy a magyar szent korona tagjai, az ország nemesei lehessenek.

Nem érdektelen dolog az örmény nemeseket megismernünk. Olyan nemeseket, kik karddal szereztek a nemeslevelüket, ezrivel

ismerünk. Az örmény családok azonban nem ezek közé tartoznak. Ők majd mind munkával és takarékossgal szerezték a vagyonukat s munkásságuk eredménye volt a nemességük is.

Vannak ezek közt olyanok a kik csöndes, de az országra nézve fölötte hasznos működést fejtettek ki s így érdemük bizonyára felér azokéval, a kik karddal a kezükben egy levágott fejért kaptak nemességet.

Különben az örmények akkor is teljesítették a kötelességüket, mikor a haza veszedelemben volt. Ilyenkor a hadakozástól sem vonták meg magukat s küzdöttek velünk és nem ellenünk. Hiszen az aradi golgothán is két vértanút látunk az örmény nemzet sorából — *Kis Ernőt és Lázár Vilmost!*

A főbb örmény családok multjának földerítése tehát nem közömbös dolog. A magyar művelődéstörténet sok és becses adatot talál minden egyes család multjában. S e mellett megismerünk egy olyan népet, mely velünk jóban és rosszban mindig osztozott, s mely iránt a magyarság mindig rokonszenvet mutatott.

Ezek az okok birtak reá bennünket, hogy a Magyarországra telepedett örmények egyik vezetőjének, valóságos atyjának életét földerítsük és családjának hiteles leszármazását megállapítsuk. *Verzár püspök* ez a derék férfiú, a kinek a nevéhez fűződik Szamos-Ujvár város alapítása s az örmény nép betelepülésének a biztosítása Erdélyben. Lelkes és derék ember volt, a ki nem a maga érdekéért, hanem egyedül az örmény nép boldogulásáért és jólétéért dolgozott és küzdött egész életén át. Nem csoda tehát, ha az ő dicséretes emlékezete ma is él az örmény nép szívében. Megérdemli ő azt is, hogy a magyarság is megismerje küzdelmes életét. Mi hisszük, hogy nem végeztünk fölös munkát, mikor az ő életére és családjának leszármazására vonatkozó adatokat összegyűjtöttük és összeállítottuk. Hiszen az első örmény család ez, mely a magyar genealogia díszes pantheonjába bevonul. Az alábbi adatok bizonyítják, hogy a Verzár család megérdemli ezt a helyet.

E munkában a család nevéhez a «szamosujvári» jelzõt fűztük. Ez nem a család nemesi előneve, hanem csupán azért használjuk itt, hogy a szamosujvári nemes Verzár családot megkülönböztessük azoktól a régi és új Verzároktól, a kik nem tartoznak e családhoz. Némileg ugyan meg is illeti őket a Szamosujvári előnév, mivel a Verzár család tagjai másfélszáz évig éltek Szamos-Ujvár városában, melynek megalapítása és fölvirágztatása körüli munkálatokban jelentős és kiváló részt vettek.

★

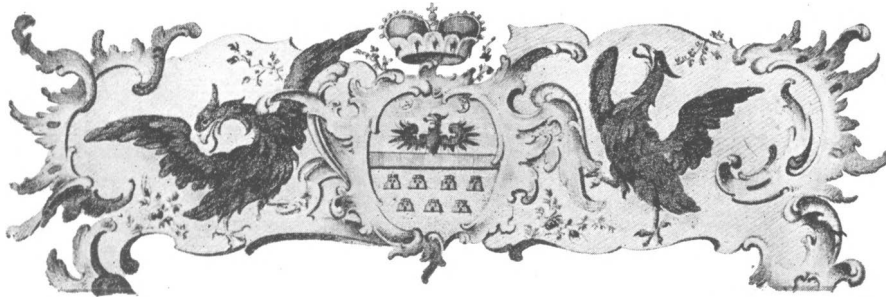
A család négy leszármazási táblázata hiteles anyakönyvi adatok alapján készült. Hogy ezt a családfát ily alaposan és kimerítően állíthattuk össze, abban nem csekély érdeme van Főt. *Kapatán Márton* szamosujvári örmény katolikus lelkész úrnak, a ki az ottani, örmény nyelven vezetett anyakönyvekből a Verzárokra vonatkozó összes, mintegy 230 adatot szíves volt kikeresni és csoportokba állítva velünk közölni, a mely hathatós támogatásáért e helyen is meleg köszönetet mondunk.

Kelt Budapesten, 1914 július 26.

Éble Gábor.

VERZÁR OXENDIUSZ PÜSPÖK,
A HAZAI ÖRMÉNYEK APOSTOLA.

2*

Az örmény nép Erdélybe való beköltözésének története eléggé ismeretes.¹ Apaffy Mihály Erdély fejedelme adott nekik helyet 1672-ben, mikor a *Camieniz* nevű, Moldvában fekvő városukat a török elfoglalta. Apaffy megengedte a fölkelőknek, hogy bárhol megtelepedhetnek. S a betelepülő örmény nép csakugyan több helyen ütötte fel a sátorfáját. Kitűnő kereskedők és jeles iparosok lévén, Erdélyben hamarosan gyarapodni kezdettek. S ez volt a bajuk. A jólétük ugyanis irigységet keltett s a szegény örmények czernyi kellemetlenségnek és üldözésnek lettek kitéve. A beköltözött nép türelemmel viselte a szenvedéseket, mert remélte, hogy a békesség helyreálltával ismét visszatérhet Moldvába.² Ki tudja, nem következik-e be az örményeknek az országra nézve ezen fölötté káros kiköltözése, ha a végzet nem helyez az élükre olyan embert, a ki mintegy a jövőbe látva észszel és szívvel azon fáradozott, hogy

¹ Lásd Szongott Kristófnak: «*Szamosújvár szabad kir. város monografiája. 1700—1900*» című művének I—IV. köt. és *Tagányi Károly*, dr. Réthy László, és Kádár József: «*Szolnok-Doboka vármegye monographiája*» című munka VI. kötetét.

² Közös pénz. levéltár. Siebenbürgen 1696. Bécs. Az örmény nép folyamodása a királyhoz: maximis incommodis patientissime, hac tamen spe, huc usque vixit, fore ut tandem aliquando, chara pace subsequente iterum ad propria in Moldaviam remigrare valeat.

az örmény népnek a boldogulását e földön biztosítsa. Ez a férfiú *Verzár Oxendiusz* (*Wirzirescus* vagy *Verzereskul*) a hittudomány doctora, aladai püspök és az erdélyországi örmények apostoli vicarius,¹ nemcsak az örményeknek, de korának is egyik legkiválóbb embere. Mérhetetlen szeretet lakozott a szívében üldözött népéhez s ez a szeretet nem hagyta őt addig pihenni, míg nemzete boldogulását nem biztosította. Először is a róm. kath. egyházba terelte összes hívőit, jól tudván, hogy ezzel népének jövő boldogulását hatalmas lépéssel viszi előre. Hogy az örmény nép nagyobb erőt képviselhessen s hogy a támadásoknak jobban ellenállhasson, Verzár Oxendiusz püspök elhatározta, hogy a szétszórtan élő örményeket egy helyre telepíti és így lehetővé teszi, hogy azok saját maguk igazgassák önmagukat. Az 1696-ik évben folyamodott tehát népe nevében a királyhoz s arra kérte, engedje át méltányos áron az örményeknek a fiscalis javak egyikét: Szamos-Ujvárt vagy Görgény-Szent-Imrét. Lipót király 1696 aug. 20-án kelt végzésében nem ellenezte e kívánság teljesítését s *Apor Istvánra* erdélyi kincstárnokára bízta, hogy ez ügyben alkudozzék az örményekkel.²

A háború és zavaros idők miatt azonban évekig húzódott az ügy s Oxendiusz püspöknek még sokat kellett fáradnia és küzdenie, míg népének óhaja teljesedésbe mehetett. Közben Oxendiusz püspök a maga számára nemesi kúriát vásárolt Görgény-Szent-Imre közelében s erre 1696 aug. 28-án királyi jóváhagyást is kapott.³

¹ Verzár püspök nevét háromféle alakban találjuk az iratokban, úgymint *Wirzirescus*, *Verzereskul* és *Verzár*, mivel ez utóbbi a család igazi neve és a nemeslevélben is így fordul elő, mi ezt fogjuk használni.

² Közös pénz. levéltár. Siebenbürgen 1696 aug. 24. Bécs. Lipót király megismétli leiratát az örmény püspök kérése ügyében, de kijelenti, hogy a végleges döntés előtt tudni kívánja, nincsenek-e politikai és kamarai akadályai a kérés teljesítésének.

³ Lásd u. o. Ez a nemesi kúria a következő alkatrészekből állt:

Egy házhely, rajta két ház (az egyikben a püspök édestestvére Verzár István, a másikban az ánya Dorottya asszony: Verzár Vaszil özvegye lakott). *Egy*

Az udvari kamara 1697 márczius 28-án arról értesíti Aport, hogy Oxendiusz püspök panaszkodik a miatt, hogy az Ő Felségétől neki és népének adott «gratiát» még mindig nem kapta meg. «Mi — írja a kamara — nem tudjuk, mi legyen a késedelemnek oka? Ha olyan okok merültek volna föl, melyek a jelzett grationale megváltoztatását tennék ajánlatossá, értesítse Ő Felségét. Ellenkező esetben azonban adja meg Oxendiusz püspöknek azt, a mit az uralkodó már elrendelt».¹

Nincs semmi nyoma annak, mit felelt Apor a kamara sürgetésére. Különbén 1697-ben mint tudjuk, a tatárok a radnai szoroson át betörték Erdélybe. E hírre a szentéletű Verzár Oxendiusz püspök fegyvert ragad s népével együtt hősiessen küzd a tatárok ellen. Népe keserves küzdelem árán megmenekült ugyan, de a püspök maga török rabságba esett s három évig ette a rabok kenyerét. Csak a Karlovici békekesség után 1699-ben szabadult ki. Ekkor azonnal hozzáfogott előbbi terveinek megvalósításához. Az 1700. év május 15-én sikerül is neki az örmények részére ideiglenes szabadságlevelet kieszközölni.² Erre aztán az örmény nép 25,000 forinton megveszi a kamarától a szamosujvári dominium azon részét, mely a vártól délfelé nyúlt el. Valamikor e helyen állott Gerla falu s azért az új örmény várost jó ideig Gerlának is hívták.

Azonnal hozzá is fogtak a város alapításához, és az első, a ki magának e helyen házat épített, a püspök volt. Szongott szerint «Verzár püspök nemcsak akkor volt jelen, mikor kimérték Gerla város telkeit, hanem előrelátó gondos szeme örömtelten nézte azt

három köre járó malom minden tartozékaival, a malmot a Görgény vize hajtja. Egy korcsmaház. A görgényi szőlőhegyen 2 drb szőlő. A felső fordulóban 4 drb szántóföld, az alsóban 5 drb szántóföld és 3 drb kaszáló. A püspök halála után 1716 márcz. 30-án osztozkodott e javakon az ő két testvére István és Vaszil, illetőleg ez utóbbinak özvegye Dorottya úrasszony.

¹ és ² Közös pénz. ltr. Siebenbürgen. Bécs.

a meghatározó jelenetet is, midőn a szorgos munkások a város alapját rakták le».

A keletkező városnak az *Armenopolis*, magyarul *Örményváros* nevet adták, mely csak később változott Szamos-Ujvár névre.

Ugyancsak 1700-ban, aug. 1-én alapította a püspök Szamos-Ujvárott a timár-társulatot, melynek telepein készültek aztán a híres szattyán- és kordovánbőrök.

Mivel az ideiglenes szabadságlevél nem biztosíthatta teljesen az örmény nemzet jövőjét, Oxendiusz püspök tovább is buzgón fáradozott, hogy nemzete további boldogulásának minden föltételét megszerezze. A Rákóczi-féle szabadságharcz után 1711-ben ismét egy szép és igen jelentős emlékiratot¹ dolgozott ki az örménység érdekében s azt a maga és az örmény nemzet nevében az udvarhoz fölterjesztette. A 14 pontozatból álló emlékirat kifejti, hogy az örmény nemzet letelepítésére egy hely nem elégséges, azért Szamos-Ujvárt és Görgény-Szt.-Imrén mint kincstári jószágokon, elegendő terület átengedését kéri, még pedig úgy, hogy a nevezett területeken csakis a római katolikus hitre tért örmény nemzet lakhassék. Kérelmezi továbbá azt is, hogy az örmény nemzet szabadon űzhesse iparát és kereskedését itthon és a külföldön. Az örmény nemzet igéri, hogy ingatlanok szerzésére nem törekszik, s hogy minden örmény család 10 rénes forint évi adóra kötelezi magát. Mivel — mondja az emlékirat — a Thököly- és Rákóczi-harczok idején az örmény nemzet mindenéből kifosztatott, hogy régi állapotára juthasson, három évi mentességet kér. Kéri ezenkívül, hogy az örmény nemzet az erdélyi genaralatus védelme alá helyeztessék s ügyeikben a saját bírójuk ítélkezhessék. Lelkiekben Virzirescus Oxendiusz aladai püspök alá tartozhassanak és saját nyelvükön tarthassanak isteni tiszteletet, a mint azt a római kúria jóváhagyta.

¹ Ezt az előrelátó mély politikai bölcseséggel megszerkesztett latin nyelvű emlékiratot az *Okleveles Függelék*-ben adjuk magyar fordításban.

VERZÁR OXENDIUSZ PÜSPÖK SZOBRÁNAK GIPSZMINTÁJA,
Strobl Alajos tervezete.

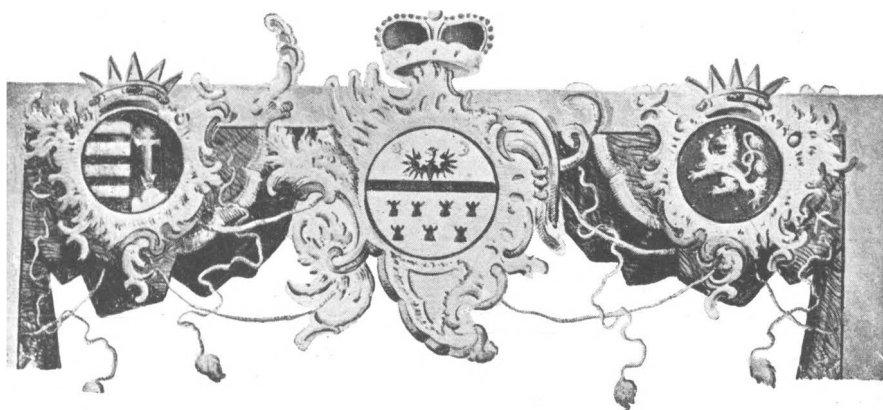
Mivel — mondja tovább az emlékirat — Ő Felsége a kiváltságlevél kiadását a fentebbi értelemben elhatározta, az örmény nemzet azt kéri még, hogy csak egy kiváltságlevél adassék ki s hogy a görgényszentimreiek a szamosujváriaknak legyenek alárendelve.

Bár az örmény nemzet fentebbi kérésének teljesítését Ő Felsége elhatározta, a várt kiváltságlevél azért sokáig nem jött le. Az örmények betelepülése és önállósága bizonyára sok akadályba ütközött és sok érdeket érintett. S míg ezek a kérdések nem tisztázódtak teljesen, addig azt nem is kapták meg. Közel másfél évtizedes várakozás után 1726 október 17-én adta ki III. Károly király a végleges kiváltságlevelet. Ez a tizenegy pontból álló kiváltságlevél nagyrészt teljesíti azt, a mit Oxendiusz püspök kért az örmény nemzet nevében. Csak a görgényszentimrei uradalom átadását nem teljesíti, a mennyiben csakis Szamos-Ujvárt (Armenopolist, magyarul Örményvárost) említi, mint a letelepült örmények városát.

A lánglelkű főpap, *Verzár Oxendiusz* püspök, a ki az örményeknek új hazát, új otthont szerzett, már nem érte meg e kiváltságlevél kibocsájtását, mert 1715 márcz. 10-én meghalt Bécsben. Hálás népe azonban mind máig nem felejtette el azokat a nagy érdemeket, a miket nemzetének e nagy fia szerzett népe jövőjének megteremtése körül. Világosan hirdeti ezt az a körülmény, hogy Szamos-Ujvár lelkes polgárai városuk alapítójának szobrot emelnek. Ki-ki tehetsége szerint adózott e nemes czélra s a dolog már addig jutott, hogy a magyar szobrászat jeles mestere *Liptó-Ujvári Strobl Alajos* már el is készíté a szobor gipszmintáját. Így hát rövid idő múlva Szamos-Ujvár legszebb terét fogja ékesíteni a méltó emlék, mely az örmény népnek hálás és a multat feledni nem tudó lelkét dicséri.

A CSALÁD RANGEMELÉSE ÉS CZÍMERE.

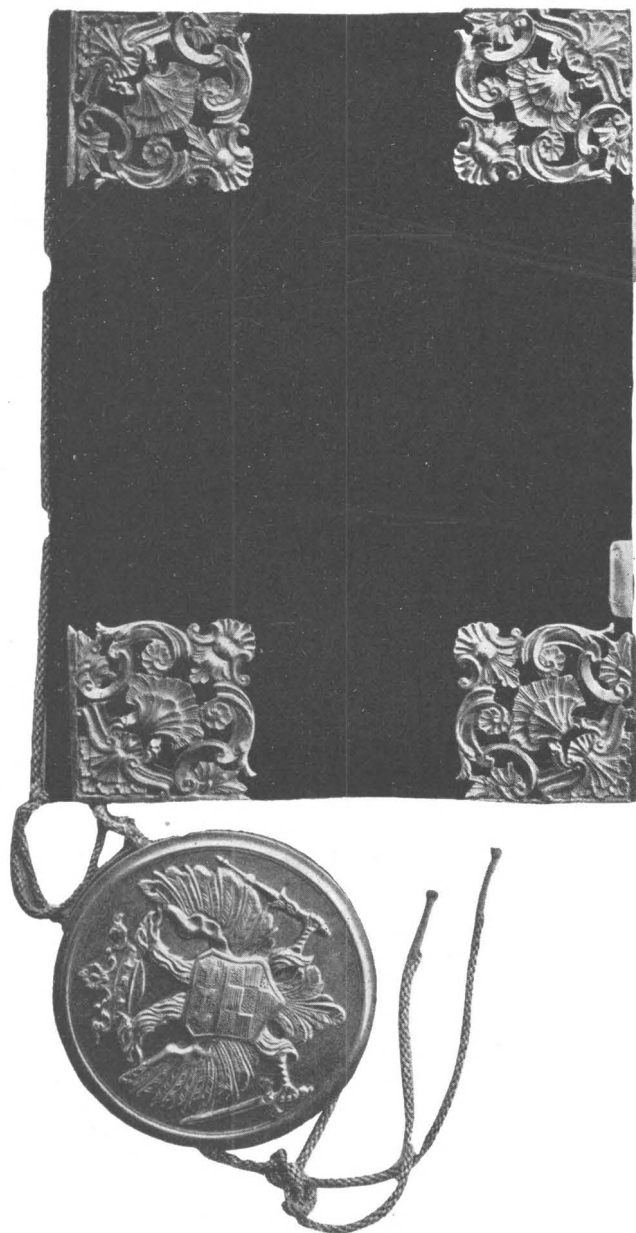
Mária Terézia királynő a hétéves háború tartama (1756—1762) alatt nem kevesebb, mint 32 örmény kereskedőt emelt magyar nemességre. E tömeges nemesítésnek az volt a főoka, hogy a hosszas háború alatt a hadipénztár teljesen kiürült és így gondoskodni kellett a hiány pótlásáról. Azért a főispánok hazafias cselekedetre, pénzáldozatra buzdították a vagyonos kereskedőket, köztük elsősorban az örményeket. Arra ösztökélték őket, hogy fizessenek a hadi kincstárba bizonyos összeget és annak fejében armalist kapnak. Így fizetett be aztán a 32 kereskedő a hadipénztárba fejenként 2000 rénes forintot vagyis együtt 64,000 forintot, a mi a pénz mai vásárló ereje szerint egy milliónál nagyobb összeget tesz ki! Ezek az örmény kereskedők tehát nem keresték a magyar nemességet, hanem bizonyos áldozat fejében kínálták azt nekik. Nem lehet tehát azt állítani, hogy pénzért vásárolták azt. A tiszta valóság az, hogy ezen örmények a legnehezebb időben hazafias áldozatot hoztak s hogy kereskedésükkel is a közjót szolgálták. Ezek fejében adta nekik az uralkodó a magyar nemességet.

Így jutott a Verzár család is a magyar nemességhez. Az ő nemeslevelükben az említett érdemeken kívül Mária Terézia azt is nagy érdemül rója föl Verzár Mártonnak, hogy *szépnagy-*

bátyja, Verzár Oxendiusz püspök az örményeket megtérítette és a római katolikus egyház kebelébe bevezette. Verzár István szamosujvári kereskedő ugyanis a nagynevű Oxendiusz püspöknek unokaöccse volt. Ennek a Verzár Istvánnak gyermekei voltak *Márton* (Vártán), *György, Péter*¹ (a gyermektelen) és *Lukács*, a szamosujvári főesperes-plebános.

Verzár Márton előkelő kereskedő lévén, csakhamar a város bírója lett, kinek ebbeli érdemeit és áldozatkészségét megjutalmazandó, Mária Terézia királynő 1760 október 7-én Bécsben őt magyar nemességre emelte feleségével és gyermekeivel együtt és érdemeit a nemeslevélben a következőképpen sorolja föl: «Tekintetbe vévén *Verzár Mártonnak*, erdélyországi Szamos-Ujvár városunk polgárának és kereskedőjének hűségét és hű szolgálatait, a melyeket, hogy ő Nekünk és Felséges házunknak különböző időkből és alkalmakkor — egyrészt az ő községében, melyben ő bíró is volt, méltóságának tisztét szorgosan betöltvén, másrészt pedig a nevezett város első kereskedői közt a kereskedelmet a Mi adóink gyarapításával üzte, jelesen pedig a jelen háborús viszonyokban kincstárunk javára bizonyos pénzösszeget beszolgáltattván — tett és teljesített; tekintetbe vévén pedig azt is, hogy *Verzár Oxendiusz*, a ki püspöki méltósággal felruházva az ősi hitnek az ő néptörzsénél való védelmében és előmozdításában igen jelesen buzgólkodott és a ki még a nagy császárnak, Lipótnak, a mi legjobban szeretett nagyatyánknak és elődünknak udvarában az ő népe részére vallási ügyekben közbenjárt, *az ő szép nagybátyja volt*; másik atyjafia is, a szintén egyházi méltóságú *Verzár Lukács* esperes és a fentnevezett városnak több éven át lelkésze — *az ő közeli atyjafia volt*: mindezeket tekintetbe véve, ugyan-

¹ Ez a Verzár Péter 1738—1740 évek valamelyikében a szamosujvári örménység nevében írt folyamodványában *Verzereszky*-nek írta magát. Lásd az *Okleveles Függelék*-ben II. sz. a.

A SZAMOSUJVÁRI VERZÁR CSALÁD NEMESLEVELÉNEK
KÜLSŐ ALAKJA.

azon *Verzár Márton* és feleségét *Kárimisz Horebszimát* és a már született fiait *Istvánt*, *Joachimot*, *Györgyöt* és *Oxendiuszt* s leányait *Manuságot* és *Máriát* s jövendőre törvényes ágyból születendő gyermekeiket s azok mindkét nemű összes örököseit és utódait — — igazi és kétségtelen nemesseink kebelébe és számába besorandóknak rendeljük.»

A négy fiú közül csak *Györgynek*, Torontál vármegye táblabírájának szakadt magva, kinek Adeodat fia zsenge korában, Emánuel pedig mint Torontál vármegye főorvosa nőtlenül hunyt el, a mint az az I-ső, vagyis a törzsöktáblán látható. *István ágának* leszármazását a II-ik tábla, *Joachim ágát* a III-ik tábla és *Oxendiusz (Sándor) ágát* a IV-ik tábla tünteti föl a XVIII. század elejétől kezdve napjainkig, csupa anyakönyvi adatok alapján.

Mikor Márton a maga és családja részére a nemességért folyamodott, ugyanakkor folyamodott ő elhunyt testvérének, Györgynek három fia nevében is, részükre nemeslevélért. Ez a kérelme is meghallgatást nyert s Mária Terézia királynő ugyancsak 1760 október 7-én Bécsben kelt külön nemeslevéllel, de ugyanolyan címerrel, mint a milyent Mártonnak adományozott, nemességre emelte György gyermekeit: *Verzár János* és *Verzár Péter* szamosujvári kereskedőket és a még kiskorú, később papi pályára lépett *Verzár Oxendiuszt*.

Jánosnak egyáltalában nem voltak gyermekei. Péternek két fia közül csak György kötött házasságot (Jakabffy Máriával), de ebből a frigyből csak egy leánygyermek származott és így ezen ágnak magva szakadt.

A jelenleg élő Verzárok tehát mind I. Márton ivadékai.

Verzár Márton eredeti címeres nemeslevele és az ő unokaöcscsei: Verzár János, Péter és Oxendiusz nemeslevele egy időben kelt és teljesen egyenlően igen fényes kiállításban készült, a mi a két család vagyonosságára vall.

Verzár Márton eredeti nemesi diplomáját sikerült az Országos

Levéltárban Budapesten megtalálom, a hová azt Verzár Görgy ügyvéd, Torontál vármegye táblabírája még 1823-ban július 1-én kelt nádori rendelettel helyeztette el; található pedig ott, a régi országos levéltárban Ladula RRR. 15. NR. 23. alatt.

A kihalt ág nemesi diplomája, vagyis a János, Péter és Oxendiusz-é jelenleg a szamosujvári «Örmény Muzzeum» tulajdona, a hová az Nuridsán János volt szamosujvári kereskedő hagyatékából került mint ajándék.

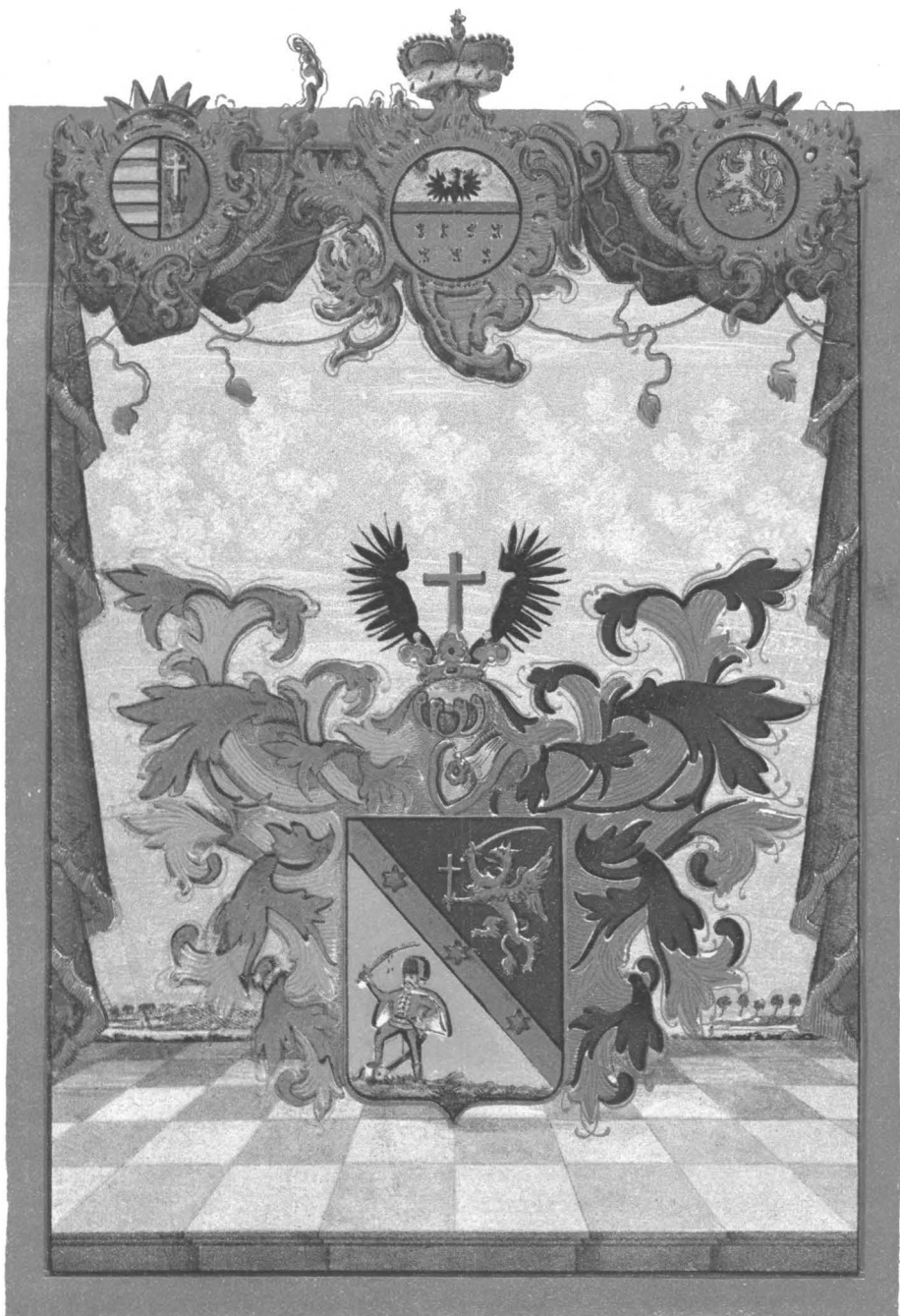
Mindakét nemesi diploma bíbor selyembársonnyal borított nyolcz (34 □ cm. nagyságú) gazdagon aranyozott bronz-sarokdíszszel és két sárga és két fekete kötőszalaggal ellátott, 37 1/2 cm magas és 27 1/2 cm széles kemény táblába kötött *nyolcz pergamenlevélből (16 oldalból) áll*, az első levél belső oldalán a *festett nemesi címerrrel*, sodrott aranyzsinórral összevarrva, melynek végén függ aranyozott kerek (15 1/2 cm átmérőjű) bronz tartályban a királyi nagy közép pecsét.¹

Ezen kívül mind a két nemeslevél be van vezetve a Királyi Könyvek-be és a Verzár Márton által jóváhagyás végett benyújtott és elfogadott festett címervázlat a magy. kir. Országos Levéltár erdélyi udvari kancelláriai részében 1760. 512. szám alatt őriztetik.

A család eredeti színes címérének hű színes képét mellékeljük. A címér leírása a következő :

Három arany csillaggal rakott jobb haránt vörös színű pólyával vágott paizs alsó ezüst mezejében zöld gyepen szemközt fordult, aranyzsinóros, aranyöves, vörösruhás és mentés és menyétbőrös balra fordult fityegőjű vörössüveges s ballábal a mezőn álló magyar vitéz balját csipőjére támasztja, jobbában friss vértől csepegő kardot emel feje fölé; a felső kék mezőben hátsó lábán

¹ Verzár Márton címeres nemeslevele kihirdettetett 1761 márczius 4-én Belső-Szolnok vármegyének Dés városában tartott közgyűlésén; továbbá 1795 aug. 17-én Bács vármegyének Zombor városában tartott közgyűlésén; végül 1817 szept. 8-án Temes vármegyének Temesvár városában tartott közgyűlésén.

A SZAMOSÚJVÁRI VERZÁR CSALÁD NEMESI CZÍMERE
az 1760 október 7-én kelt nemesi diplomában lévő eredetinek hű mása.

ágaskodó, kiterjesztett szárnyú arany griff, jobb karmában meztelen kardot, baljában lapos arany keresztet tart. *A sisakdísz*: Fekete sasszárnyak között a lapos arany kereszt. *A foszlányok*: Jobbról ezüst-vörös, balról arany-kék.

Ez a címér valóságos symboluma Verzár Oxendiusz püspök magasztos és hősie tetteinek, a melyekért mindvégig grata persona volt az uralkodó háznál. Ő térítette meg ugyanis az örmény szertartású, de nem egyesült hazai örményeket és vezette be a római kath. egyház kebelébe. *Ezért van a címerben a két kereszt.* — Midőn pedig Mustafa szultán 1697-ben roppant sereget vezetett Magyarországra és a tatárok már a radnai szoroshoz is közeledtek, «Verzár Oxendiusz püspök fegyvert ragad, híveiből sereget gyűjt és megakadályozza a barbárok betörését Erdélybe. De ugyanakkor ő maga török fogságba kerül, honnan csak három évi szenvedés után 1699-ben a karloviczi békekötés után nyerte vissza szabadságát». *Oxendiusz püspöknek e vitézi magatartását és küzdelmét jelképezi a címerben a levágott török fejet típró magyar vitéz.*

Valóban nagy kegyelettel viseltetett Verzár Márton az ő szépnagybátyja: a püspök iránt, midőn a felségfolyamodványhoz jóváhagyás végett csatolt címerben annak érdemeit kívánta megörökíttetni.

A Verzár család nemesi diplomája szövegének közlése alkalmával Dr. Temesváry János «A magyar-örmény nemes családok címérlevelci» című művében így nyilatkozik Oxendiusz püspökről: «Verzár Oxendiusz püspök, az erdélyi örmény hierarchia leáldozó napja, a címerszerzők őséne testvérbátyja volt, ki mély tudományával párosult szeplőtlen életével tündöklő világító toronyként maga körül oly fényt árasztott, mely messzelövellő sugarival nemcsak rokonságának és közeli környezetének, de az összes hazafias örménységnek egét is bearanyozta».

Oxendius Wirzrefus,
Episcopus A. et Vic. Capitularis
ad Armin. p. Verzar

Verzár Oxendiusz püspök aláírása
1711 nov. 30. Gyula-Fehérvárt.

Márton Verzár.

A nemességszerző I. Márton aláírása
1760 január 4. Debreczenben.

Stephanus Verzár.

I. Márton elsőszülött fiának aláírása
(1746–1795).

Georgius Verzár.

I. Márton harmadik fiának aláírása
(szül. 1753).

Axentius Verzár

I. Márton negyedik fia, Sándor (Axentius vagy Anxentius) aláírása
(1759–1808).

Wenzl Péter

György fia, simándi bérlő aláírása
(1743–1797).

Anxentius Wenzl

György fia, Oxentius vagy Anxentius szamosujvári káplán aláírása
(1747–1813).

Verzár Márton

Joachim és Govrik Veron fia, a *kék Verzár* aláírása,
Aradon 1833 szept. 10-én kelt leveléről.

A KÖZÉLETBEN SZEREPLŐ
CSALÁDTAGOK.

E munka lényegét képező négy leszármazási táblán előfordul nagyobb kort elért Verzár (férfi 84, nő 78) = 162, zsenge korban elhunyt Verzár (férfi 24, leány 14) = 38, *összesen 200 született Verzár*; beházasodott családtag 104 (férfi 53, nő 51) és így *mind-összesen 304 családtag*.

A nagyobb kort elért 162 Verzár közül biztos tudomás szerint 20 kereskedő, 14 tisztviselő, 9 orvos, 4 lelkész és 2 ügyvéd.

Jelenleg él (19 férfi, 17 nő összesen) 36 *Verzár* és (8 férfi, 10 nő összesen) 18 *beházasodott családtag*.

VERZÁROK A PAPI PÁLYÁN.

Verzár Oxendiusz, Verzár Lukács botusáni kereskedő fia (1652—1715), a hittudomány doktora, aladai püspök (kinevezése 1690 okt. 3, fölszentelése 1691 jul. 30), az erdélyországi örmények apostoli vicarius (1690-től), és Szamos-Ujvár város alapítója.

5*

Verzár Lukács, Verzár István szamosujvári kereskedőnek és nejének Dolváthnak fia (1701—1778), 1736 július 6-tól szamosujvári plébános, főesperes, majd kanonok. A nemesi diploma kiemeli érdemeit.

Verzár Oxendiusz, Verzár Györgynek és nejének Mechtildának fia (1747—1813), szamosujvári örmény katolikus pap, mint ilyen egy ideig Arad vármegyében tartózkodott.

Verzár István, Verzár Mártonnak és nejének Baraczházi Capdebo Annának fia, (1825—1903). Előbb Pócs-Petriben volt plébános, 1879 február 23-tól Nyiregyházán esperes-plébános.

★

Thaliának is van egy papja a Verzár családból. Ez *Verzár Zoltán* színész, Verzár Béla posta- és távirdafelügyelő fia, ki 1914-ik év tavaszán Budapesten végezte az országos színészkola tanfolyamát.

VERZÁROK AZ ORVOSI PÁLYÁN.

Verzár Joachim, Verzár Györgynek és nejének Karácsonyi Zsuzsannának fia, 1831-től 1838-ig Pesten gyakorlóorvos volt és 1839-től 1849-ig Torontál vármegye főorvosa.

Verzár János, Verzár Istvánnak és nejének Bogdanovics Máriának fia (1781—1846). Bécsben végezte tanulmányait, ott nyert 1807-ben orvostudori diplomát és 1811-től 1846-ig szülővárosában Szamos-Ujvárt ő volt az első örményajkú gyakorlóorvos. Mint tudós és jeles orvos közkezdveltségnek örvendett. A szegényeket rendszeresen ingyen gyógyította.

Verzár Joachim, Verzár Mártonnak és Baraczházi Capdebo Annának fia (1821—1889), orvosi tanulmányait a bécsi egyetemen végezte, azután Budapesten a Szent Margitszigeten volt fürdőorvos.

Verzár Gyula, Verzár Istvánnak és nejének Csik-Somlyói Csiky Erzsébetnek fia (1845—1899), mint orvostudor Aradon volt gyakorlóorvos, utóbb visszavonult dombegyházi birtokára, hol neje, született *Jakabffy Hermina* úrasszony még él.

Verzár János, Verzár Mihály bérlőnek és Csik-Somlyói Csiky Johannának fia, született: 1859 márczius 11-én Maros-Vásárhelyt. Mint orvostudor gyakorlóorvos volt Oraviczabányán, hol 1913 augusztus 11-én meghalt.

Verzár István, Verzár Mihály bérlőnek és Csik-Somlyói Csiky Johannának fia, született: 1877 augusztus 19-én Kis-Leken-czén. Orvostudor, gyakorlóorvos Nagy-Váradon, a Biharvármegyei közkórház osztályfőorvosa és a nagyváradi jogakadémián a törvény-széki orvostan előadója.

Verzár Gyula, Verzár Sándor törvényszéki tisztviselőnek és nejének Koncz Annának fia, született: 1886 márcz. 22. Gyula-Fehérvárt. Orvostudor. Jelenleg Budapesten egyetemi tanáreségd.

Verzár Ödön, Dr. Verzár János oraviczabányai orvosnak és 2-dik nejének Ivackovics Zsófiának fia, született: 1890 nov. 21-én Oraviczabányán. Orvostanhallgató a kolozsvári egyetemen.

Verzár Katalin, Verzár Béla posta- és távirdafelügyelőnek és nejének Revega Bertának leánya, született 1891 nov. 20. Budapesten. Gimnáziumi tanulmányait kitüntetéssel végezte, jelenleg (1914-ben) szigorló orvostanhallgató a budapesti egyetemen.

VERZÁR MÁRTON

NAGYKERESKEDŐ, A DEBRECZENI VÁSÁRON.

A nemességszerző Verzár Márton szamosujvári nagykereskedőről érdekes emléket őriz a gróf Károlyi nemzetség levéltára: Ez, Verzár Mártonnak 1760 január 4-én Debreczenben sajátkezüleg kiállított számlája 40 darab citromról. A citromokért gróf Károlyi Antal várkapitánya Nagy-Károlyból gyorsfutárt küldött a debreczeni vásárra. A futár a várkapitány utasításából *Hatvani Istvánhoz*, a hírneves debreczeni professorhoz fordult, adna neki segítséget, mivel ő nem ért a citrom vásárláshoz. A 40 citromot megvették, darabját 10 krajczárjával, együtt pedig 6 rénes forint és 40 krajczárért és Hatvani sajátkezüleg írta a számlára a következő értesítő sorokat: «Ezen expressus kérvén engemet, küldjek valakit vele, mert ő a vásárláshoz nem tud: az öcsémet küldöttem el, úgy vették a citromot. A nemes városnak is azon áron és nem különben adta. D. 5. jan. 1760. Hatvani István mpr.»

A citrom akkor még nagyon drága portéka volt nálunk, mert egy citrom árán 3 itcze jó bort lehetett kapni; azért is hangsúlyozza Hatvani, hogy a kereskedő a citromot Debreczen városának sem adta olcsóbban.

Mivel ezen érdekes okiraton Verzár Mártonnak a sajátkezű névalírása is rajta van és az egész számlát ő maga állította ki, mint családi emléket közöljük itt hű hasonmásban.

VERZÁR MÁRIA.

Verzár Joachimnak és nejének Govrik Veronnak leánya, 1795 február 8-án *Karácsonyi Emánuelhez* ment férjhez. Mindketten emberséges emberek voltak. Gyermeük nem volt és így a

Specificatio^{t.} 1760. 4. Januarij

40. Citronj. - - - ad. 10. - - - f. 6. 40k
Dejt f. 6. 40k.
Solvid

Marton Verzar.

Ezenn Expressus kérvén engemet hűbgyek valakit velle mert
ő a Vafarlaghoz nem tud: az ötfémes hűbdozem el. Ugy
vettem a Citromokas. et H. Vissas di. azom arom. és nem
hűtombenn adta. d. 9. Jan. 1760. Szamosujvári János
mós

családi boldogság helyett lelkükben a legnemesebb érzelmek, az emberbaráti szeretet ütötte föl sátorát. Férje 1800-ban alapította Szamos-Ujvárott az előregedett szegények házáat és ispotályát 20,000 forinttal, ő maga pedig 1818-ban ugyanazon célra 7600 forintot adott és a szegény árvák részére 38,000 forintos alapítványt tett.

A KÉK VERZÁROK.

Karácsonyi Emánuelné édes testvére *Verzár Márton* szamosujvári, utóbb aradi kereskedő és kunágotai bérlő 1806 febr. 17-én lépett házasságra *Baraczházi Capdebo Annával*, kivel igen boldogan élt előbb Szamos-Ujvárt, utóbb Aradon. Egyszer a neje nagy beteg lett és a kétségbeesett férj a szamosujvári kálvária hegyen azt a fogadalmat tette, ha szegény nagybeteg felesége meggyógyul, hét esztendeig «Mária gyászt» visel. Neje szerencsésen felgyógyult és ő a fogadalmat híven megtartva hét éven át kék ruhában járt, a miért *elnevezték őt kék Verzárnak és utódait kék Verzároknak*.

Az Isten 15 gyermekkel áldotta meg őt, kik közül öt zsenge korban elhalt. Négy fia közül egy a papi pályára lépett, három pedig nőtlen életet élt és így családja fiúágon kihalt. A hat leány: Veronika, Mária, Luczi, Anna, Margit és Rebi, mindannyian férjhez mentek. *Veronika*, a ki Csausz Bogdáné lett, megőrizte azon leveleket, melyeket édes atyja hozzá és férjéhez Nagy-Bányára intézett. Ezen levelek rövid bepillantást engednek a kék Verzár lelki világába és megvilágítják a család életviszonyait.

Kunágotáról 1830 január 12-én értesíti vejét és Veronika leányát «Kedves Fiam Uram és kedves Leányom» megszólítással: «Ime mostan közelebbről elmúlt esztendőben november végével elmenvén tordai, szentmihályi vásárra nagy fáradsággal azon nagy hidegekben, a hol is sok költség után vásárolván drágán 78 ökröt,

azok nagy szomorúságunkra 26^a decembris betegen érkeztek meg a tanyára: Kunágotára. Ezek kimenetelét már mostan egészen leírhatom, mivel én ezen levelet 12^a januarii kezdettem írni, de mai napon 9^a februarii be akarom fejezni.

Minekutána 3 hétig ezen ökrök betegeskedtek volna, még nagy szerencsénkre csak 31 ökör döglött meg, 36 a betegségből kigyógyult, 11 hála legyen a Teremtőnek, meg nem betegedett. Már régebbi ökreink is, 200 a mi kezünkben vagyon, hála légyen a Teremtőnek, hogy egészségben megtartotta. Másrésztől az is egy nagy akadály és baj, hogy itten körülöttünk a nemes vármegyék meg nem engedik semmi szín alatt marhát, ökröt egyik megyéből a másikba hajtani, és így a mi kereskedésünk egész hallgatásban vagyon. Jó az Isten jót reméljünk és ő szent Felségét kérni meg ne szünjünk. Szerető hű atyátok Verzár Márton s. k.»

A marhakereskedést testvéröcscsével Joachimmal együtt űzte. Öt év mulva arról értesíti vejét, hogy (a kor szokása szerint) többen társaságba álltak és marháikat jól eladták Bécsben. «Ezen közelebből elmúlt nyáron — írja levelében — a többi közt még a mai napon is körülöttünk uralkodó marhabetegség, marhadög nagyon megrémített, hanem áldassék Istennek szent neve, nekünk semmi legkisebb és a többi kereskedőnek is nevezetes kárt nem tett. Mostani világon semmivel sem lehet igen dicsekedni; azonban áldassék Istennek szent neve az idén eddig közösen volt marháinkat meglehetősen eladogáltuk, mivel egy magyar uraság, azonban marhával kereskedő, T. *Atzél János*, Balta János, két Márkovics testvér, gyergyói Czifra urak és mi ketten társaságban állván, Bécsben meglehetősenadtuk el ökreinket, júniustól kezdve hetenkint egy-egy falka ökröt felhajtván Bécsbe november 9-ig. Már mostanában nincsen semmi jószágunk. Birkáinkat is eladtuk. Semmi közös jószágunk nincsen, csak 14 nem igen nagy kalangya, vagy boglya szénánk és 1929 hold pusztánk van még öt esztendei árenda mellett irásosan. Joachim öcsém 4 hujus érkezett meg

Szamos-Ujvárról Aradra, hogy a köztünk levő osztályt Isten segédelmével végrehajthassuk.»¹

Mártont 1833 nyarán nagy csapás érte, elvesztette nejét, a kit rajongóan szeretett. Halálát szeptember 10-én Aradon kelt levelében így írja meg Veronika leányának: «Noha elfelejthetetlen és orvosolhatatlan nagy az én fájdalmam és szomorúságom, mégis hozzátok viseltetett atyai szeretetem annyira kényszerített, hogy bűtől, bánattól ellankadt kezembe vegyem ezen gyászos pennámat és nékem elfelejthetetlen kedves Anyádnak, közszeretetet és tiszteletet érdemlett Anikómnak gyászos haláláról akarnálak titeket tudósítani, mely 27^a Augusti Pesten, 12 napi betegeskedése után keresztényi módon, buzgó ájtatossággal minden szentségek felvétele után történt.»²

Mennyire szerette gyermekeit, kitűnik Veronika leányához 1833 nov. 23-án Szamos-Ujvárról írott leveléből. «Nem adhatok elegendő hálát Isten ő szent Felségének — írja leányának — hogy engemet ennyire enyhít búmban és szomorúságomban. Egészséges vagyok hála Istennek. Aradon lévő testvéreidet: Luczikát, Margitot, Istvankát és a kis (9 hónapos) Rebit mind jó egészségben hagytam. A kis Ninának és Terczinek Baraczházán, másikkal Pesten micsoda jól vagyon dolguk, azt meg nem írhatom elegendőképpen.

Kedves édes gyermekeim, már én mostan, hogy Isten ő szent Felségének úgy tetszett, hogy az én ártatlan kedves bárányomat, az én kedves életempárját (megreped a szívem) elvesztettem, Isten után bennetek vagyon egész örömem. Kérlek tehát kedves gyermekeim, hogy a kiktől ezután meg akarok örvendeztetetni, ne-hogy megszorítottassam. Legyetek Istenfélők, jó példával józan életűek. Ha akarjátok, hogy Isten benneteket megáldjon, a szülei-

¹ Szamosujvári házukon osztozkodtak.

² Hamvai a kerepesi temetőben.

teket megbecsüljétek, tiszteljétek és szeressétek ; mert Isten áldása nélkül hiába futunk, fáradunk. Ha tehát szeretitek ti magatokat és gyermekeiteket és akarjátok, hogy szerencsések legyetek e világon is : tiszteljétek szüleiteket. *Te pedig édes leányom legyél jámbor, nem pedig — mi a mi familiánknak betegsége — indulatos!* Légy jó és takarékos gazdasszony a magatok hasznáért és így magad jó és példás viseleted által mindnyájának szeretetét megnyerhessed, hogy ezek által nekem nagy vigasztalásomra lehess és többi testvérednek jövőendő szerencsáját, boldogulását előmozdíthassad.»

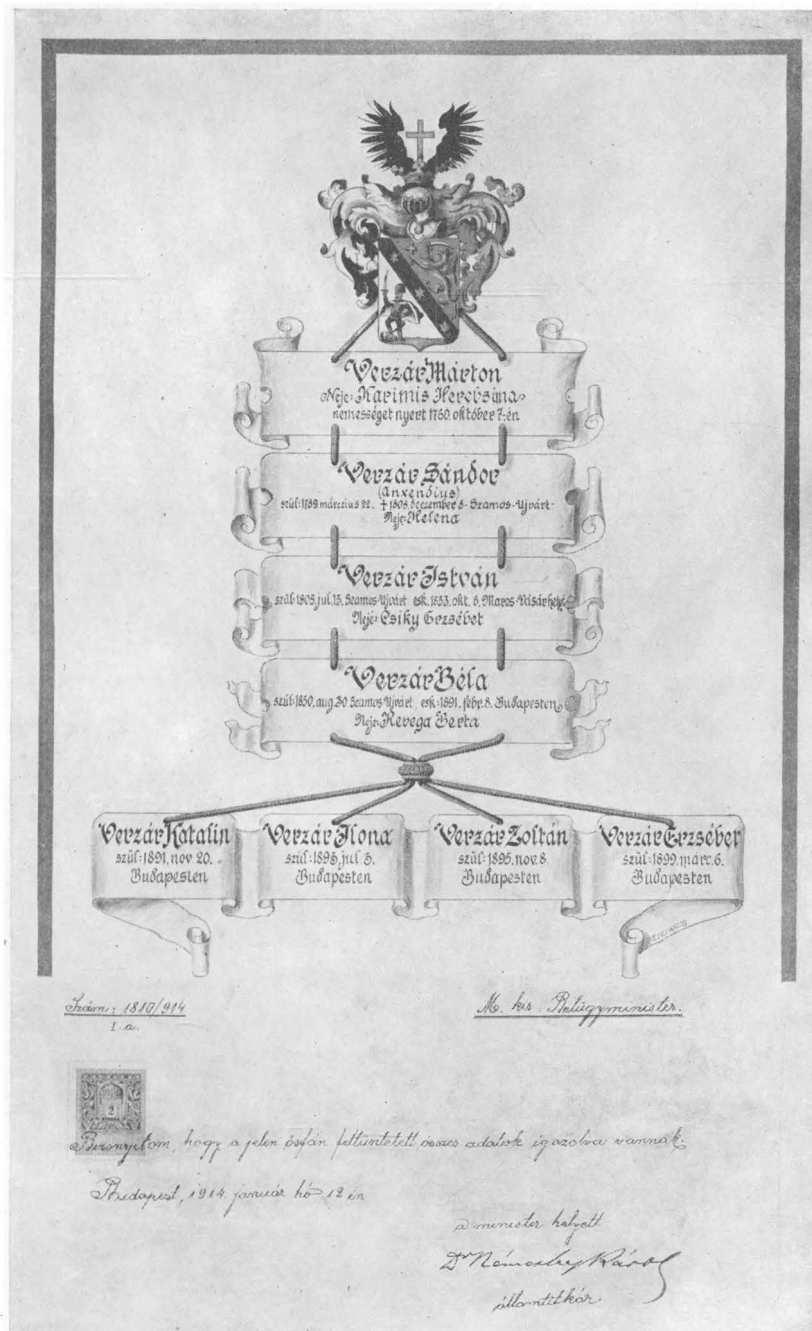
A nemeslelkű kék Verzár 1837 április 13-án írta utolsó levelét vejeéhez : Csasz Bogdánhoz Aradra. Azután nemsokára nyomtalanul eltűnt. Egy napon gyermekeitől a szokottnál érzékenyebben elbúcsúzott és útra kelt, az utolsó útra, mert többé vissza nem tért. Azt mondják, neje utáni mély fájalmát nem bírta tovább elviselni és a Maros folyóba vetette magát.

A közéletben szereplő Verzárok közül még a következőket említjük meg :

VERZÁR BÉLA.

Verzár Istvánnak és nejének Csik-Somlyói Csiky Erzsébetnek fia, született 1850 augusztus 30-án Szamos-Ujvárt. A gymnasiumi tanulmányait szülővárosában, a jogi tanfolyamot Budapesten végzvéen, több évig patvarista volt, azután a magyar királyi posta szolgálatába lépett ; jelenleg posta- és távirdafelügyelő Budapesten.

Harminczkét évi lelkiismeretes és hasznos szolgálataira való hivatkozással 1914 január havában családja részére a «*Szamos-ujvári*» nemesi előnév *díjmentes* adományozásáért folyamodott Ő Felségéhez. Kérése, az ily ügynek szokásos lassú menete és a közbejött háború miatt, még eddig nem nyerhetett elintézését.

VERZÁR BÉLA POSTA- ÉS TÁVIRDA-FELÜGYELŐNEK ÉS LESZÁRMAZÓINAK
HITELES NEMESI ÖSFÁJA.

VERZÁR KÁLMÁN.

Verzár Mihály bérlőnek és nejének Csik-Somlyói Csiky Johannának fia, született 1869 április 13-án Maros-Vásárhelyt. A felsőbb kereskedelmi tanfolyamot Budapesten végezte; jelenleg a Debreczeni Első Takarékpénztár vezérigazgatója.

VERZÁR JENŐ.

Néhai Dr. Verzár János oraviczabányai gyakorlóorvosnak és első nejének Szombathelyi Erzsébetnek fia, született 1887 augusztus 18-án Nagy-Tószegen, Torontál vármegyében. Ezidőszerint a Pesti Hazai Első Takarékpénztár-egyesületnél jogügyi előadó.

A beházasodott családtagok közül *Csik-Somlyói Csiky Jánosnak, Verzár Ilonával* 1842 január 20-án Aradon kötött házassági frigyéből született 1842 december 8-án Pankotán

Dr. CSIK-SOMLYÓI CSIKY GERGELY

a drámaíró és műfordító, a ki a magyar színműírásnak iránytadó jeles műveivel «1878-tól mintegy másfél évtizeden át uralkodott a magyar színpadon, mint előtte hosszú időn át Szigligeti».

OKLEVELES FÜGGELÉK.

I.

VERZÁR PÜSPÖK EMLÉKIRATA AZ ÖRMÉNY NEMZET
KÉRELMEZETT KIVÁLTSÁGAIRÓL 1711-BŐL.

— *Hivatkozás a 16. lapon.* —

«Azon tervezeti pontok, melyeket az Erdélyországban szét-
szórtan lakó örmény nemzet nekem, teljhatalmilag alúlirottnak,
a végett adott át, hogy én azt Ő legszentségesebb császári és
királyi Felségéhez jóváhagyás végett fölterjeszsem, hogy ezen át-
nyújtott kérelme folytán Erdélyországba fölvétethessék és egyrészt
Szamos-Ujváron másrészt Görgény-Szent-Imrén letelepedhessék.
A mikért csupán ezen legkegyelmesebb pártfogáshoz menekülvén,
legalázatosabban könyörög:

Először. Tekintetbe vévén az örmény nemzet, hogy egy
hely nehezen elégséges az összes családoknak lakóhely alapítására;
azért alázatosan könyörög, hogy úgy Szamos-Ujvárt, mint Görgény-
Szent-Imrén elégséges térség jelöltessék ki, tudniillik, Szamos-Ujvár
várához és Szent-Imréhez mint tisztán kincstári helyekhez tartozó
bizonyos földterület: a hol lakóhelyeit felállíthassa, elkülönítve és
a többi lakosoktól valamivel hátrább, az azokkal előforduló tor-
zsalkodások elkerülése végett.

Másodszor. Azért könyörög a nemzet, hogy mindkét helyen
a neki engedett területen csakis az az örmény nemzet lakhassék,
mely római katolikus, kizárva a saját nemzetebeli bármi más hiten
lévőt, akár szakadárt, akár eretneket. A legelőket pedig, a fajzást
és az erdőket mindkét helység többi lakosaival közösen birják

mindig minden vizálykodás, vagy akadékoskodás nélkül. Azért is könyörög alázatosan a nemzet, hogy jelöltessék ki neki Szamos-Ujvár várában bent egy alkalmas épület az ő becsesebb vagyontáruk megőrzésére; a palánkon belül pedig jelöltessék ki hasonlóképpen egy térség raktár számára, a melyet azután az örmények a saját költségükön építenek föl a jövő szűkséghez képest.

Harmadszor. Legalázatosabban könyörög az örmény nemzet, hogy mind Szamos-Ujvárt, a maguk városában, mind Görgény-Szent-Imre városában legyen nekik hetivásáruk, csötörtökön Szamos-Ujvárt, szerdán pedig Görgény-Szent-Imrén, továbbá nyilvános és szabad országos vásáraik, tudniillik a Szamosujvár-Németiből ebbe a Szamos-Ujvár városába áthelyezendő szokásos vásárok, a melyek annak szomszédságában és területén eddig tartatni szoktak: az első tudniillik Novemberben Szent-Márton napja utáni első vasárnap, a második pedig Vizkereszt napján, a harmadik Augusztus 15-én. Görgényben pedig az örmények negyedében egyszer tartassék a Karácsony utáni negyedik napon. A nevezett országos vásárok idejében pedig ez a nemzet ugyanazokkal az előjogokkal birjon, a melyekkel a többi tartományok, városok és mezővárosok birnak vásárok idején; mint a milyen előjogok: a fölmerülő kisebb perek elintézése, a kereskedőknek az elhozott áruik kirakására hely kijelölése és a többi másutt szokásos dolgok. Egyébként pedig szabadjon nekik az egész tartományban áruikkal akármiféle más országos vásárra menni, mint országbeli kereskedőknek áruikat kirakni és árusítani, és vásárolhatni épp úgy, mint az ország más lakosai.

Negyedszer. A gyakran nevezett örmény nemzet megígéri, hogy semmi más örv vagy cím alatt nem akar élni, csak mint Ő legszentségesebb császári és királyi Felsége által kiváltságolt örmény kereskedők testülete úgy Szamos-Ujvárt, mint Görgény-Szent-Imrén és csakis a kereskedésből és az ipari gazdaságból akarja magát fenntartani. Épp ezért legalázatosabban könyörög,

hogy legyen meg a kiváltságuk: bármi mesterczéhet tartani és hogy az elkészült iparcikkeket úgy Erdélyországban, mint a szentséges római birodalom más országaiban árusíthatni és szabadon bárhova elvihetni, úgyszintén a mesterségükhöz tartozó anyagot akadály nélkül megvásárolhatni a hazabeli mesteremberek idecsatolt kiváltságlevelével ép úgy élhessenek maguk között mint azok a hazafiak. Hasonlókép a kereskedést űzők különös királyi kegyből áruikat nemcsak a szomszédos Lengyelországból, Törökországból és a szomszédos tartományokból, hanem Németországból és az örökös tartományokból is elhozhatván, a királyi kiváltságlevelével erejével azon előjog szerint mint befogadott erdélyi hazafiak tekintessenek, következésképpen a harminczad kifizetésében a kereskedelmük megkönnyítése végett teljesen egyenlő elbánásban részesüljenek ezen tartomány többi kereskedő lakosaival és csak a harminczad és az előírt vám fizetésére szoríttassanak.

Ötödször. Mivel egy és mindenkorra lemond az örmény nemzet ingatlan birtoklásáról, alázatosan könyörög, hogy a tartomány rendes vagy rendkívüli adózására és adófizetésére vagy közterhek viselésére (mint a milyen az előfogat, az elszállásolás stb) ne kényszeríttessenek, vagy akárkitől is arra ne vonassanak, újólág is könyörögvén a legalázatosabban, hogy ezen mentességnek és kiváltságnak megtartása és védelmezése legkegyesebben rendeltessék el a vezénylő tábornokok hathatós pártfogásába.

Hatodszor. Kötelezi magát az örmény nemzet hűsége jeléül évi tíz rénes forint adó fizetésére minden családtól, kivéve a koldusokat, árvákat és özvegyeket. Hanemha az özvegyek gazdagabbak és a kereskedelmet vagy maguk, vagy mások által folytatják, akkor ezek az adózók közé volnának számítandók. A fentnevezettek pedig az adó felét Szent-Görgy napjára és a másik felét Szent-Mihály arkangyal napján kötelesek évente fizetni. Hogy pedig a családok száma mindig pontosan tudva legyen, össze fognak számláltatni és iratni évente Szent-Márton napján, úgy azonban, hogy az adózó

családok czímén ki ne vonhassák magukat a feleséges fiúk, vagy a vők, a kik külön maguk űzik a kereskedelmet és ipart, ha az apai házban laknak is, mert az együttlakás csak akkor használhat nekik, ha a szülők kenyerén külön kereskedés nélkül élnek.

Hetedszer. A fentnevezett évi adó alatt úgy a korcsmáltatás a bor, sör, pálinka, méhsör és mészárszék joga, mint a Szamoson Szamos-Ujvár várában a legközelebbi állóhídon át az átkelésért a vámfizetés alól mentesség. De ez csak az ő községüknek szabadon engedélyezve értessék. Úgy azonban, hogy saját serfőződét még saját költségükön se állíthassanak: hanem ezt csak a kincstártól (ha el van látva vele) tartozik hordószámra megváltani; s ezen felül akár egy, akár más czímen tovább nem adózható és a fentebb jegyzett census sem emelhető s nekik szabadjon maguk között kinek-kinek a képességéhez képest és részaránya szerint ezt kivetni.

Nyolczadoszor. Legalázatosabban azért könyörög ez az örmény nemzet, hogy mivel alapjából kell a lakásaikat felépíteniök, egyébként is fölötte ki van rabolva és merülve a mostani lázadás és még az előző Thököly-féle mozgalmak által okozott és elszenvedett károk folytán, a míg egy kicsit összeszedheti magát, három évig a census fizetése alól kegyelmesen mentesíttessék.

Kilenczedeszer. Az örmény nemzet saját szükségére szabadjon nekik egy semleges területen külön malmot felállítani, de a királyi kincstár köteles legyen a bármely helyen az ő szükségükre rendelt malmot fentartani a rendes és semmi esetre sem megnagyobbított vámszedéssel, hogy itt is a többi hazafiakkal egyforma bánásmódban részesüljenek, de azért szabadjon bárkinek is, a hová inkább tetszik neki, más malomba is elmenni.

Tizedeszer. A fentnevezett állomásokba elhelyezett örmény nemzet egyedül csak az Erdélyben parancsnokló tábornokok oltalma alatt kíván állni; egyebekben a kincstári ügyek élére állított igazgatótól függeni és kéri, hogy semmi más akár királyi,

akár katonai, császári, tartományi vagy főkormányszéki főhivataltól vagy bíróságtól ne függhessen: különösen, hogy Szamos-Ujvár várának és azon térnek vagy más térparancsnok tisztjeinek zaklatásai, rendelkezései és parancsai ellen oltalmaztassék: és hogy az összes előforduló és maguk között a nemzetbeliek között megvitatandó nehézségekben (mint a pörök, meg a bűnpörök is) csak a kamarai ügyeknek a tartományban lévő legmagasabb tisztjéhez folyamodhassék és hogy a nemzetnek ha nem kapna igazságos elégtételt, ő tőle egyenesen magához a legfelségesebb udvarhoz szabadjon fellebbezni a súlyosabb ügyekben, ezt különösen figyelembe vévén, hogy a görgényi vagy a Görgény-Szent-Imre területén elhelyezett rokon nemzetű családok a bíróval és esküdtekkel együtt a köztük elbírálandó ügyekben mindig a szamosújváriak alá rendeltnek tudják magukat s ezért szabadjon nekik a saját bírójuk ítéletét elsősorban a szamosújvári örménybírósághoz, azután a magasabb törvényszékekhez (mint fentebb el van rendelve) megfellebbezni; ezért tehát az örmény nemzet legalázatosabban könyörög, hogy azokhoz, a kiket illet, a szükséges parancsok elküldessenek s egyúttal ez a kiváltságlevélbe is beiktattassék.

Tizenegyedszer. Saját nemzetükből legyen a bírójuk, a ki megválasztása után rögtön az itteni kamarai igazgatónak személyesen bemutatandó és tíz családból mindig egy esküdtjök akképpen, hogy száz összegyűlt családból csakis tizet választhassanak az ő naptáruk szerinti minden év január elsején: a kik a köztük támadt egyenetlenséget eldöntsék, kivévén a bűnügyeket, melyek a 10-ik pontban leírtak szerint a magasabb törvényszékek alá tartoznak.

Tizenkettőszer. A lelkiekben pedig mivel ez az örmény nemzet a mi római kath. anyaszentegyházunk kertjébe ültetett palánta, szabadjon neki az istentiszteletet saját nyelvén és az apostoli széktől jóváhagyott felette különböző szertartása szerint tartania egy és mindenkorra pedig a főtisztelendő *Virzyrescus Oxen-*

dius, nekik az apostoli széktől és a Propaganda fide szent congregatiótól apostoli vicariusnak adott aladai püspök úr alá tartozzanak (a kitől most is kormányoztatnak a tisztán lelkiekben a katolikus papok és plébánosok) így legyen ez érintetlenül jövőre is; a fentnevezett római főnököktől függnék azonban, a kiknek rendeleteihez tartoznak jövőre is igazodni a lelkiekben; oly feltétel alatt, hogy jövőre (ha püspökük választandó és felszentelendő lenne) ez föltétlenül nemzetünkbeli legyen; az eretnek papság, ha mutatkoznék olyan, a nemzet közül is és a tartományból is föltétlenül kiküszöböltessék, mert az eretnokség, a melytől megtámadva találtnék az ilyen örmény papság, istentelen és fölötte Istenkáromló a Krisztusbeli két igaz természet, két akarat, az ő üdvözítő testének igaz valósága és az igaz isten-emberi és ember-isteni cselekedetei ellen; küszöböltessenek ki mondom az egész tartományból, nehogy a népet a lelkiekben kormányozni az ilyenek merészeljék s a lelkiismeretek nyugodtságát felzavarják. Azt is megigéri az örmény nemzet, hogy saját költségén és munkájával mind templomot, mind iskolát emeltetni s valamint ő, úgy maradékai is örökre fenn fogják tartani és lemond minden szokásról beleártani magát a lelki és egyházi ügyekbe, mint elődei tettek, úgyszintén az egyházi férfiak is teljesen tartózkodni fognak világi dolgokba elegyedni, kivéven a bíró és esküdtek választását ebben az új egyházban, hogy t. i. ezek egyedül a római katolikus hit követői legyenek. Ezt pedig jövőre biztosítékul és másodszor mindkét fél kölcsönös meg egyezéséből a pörösügyek elsimitására egy választott bírót, a jelenlegi főtisztelendő püspök urat az ő papságával, a mely két esetben a béke jobb fentartására és a romlott erkölcsök megjavítására teljes hatalma legyen a méltóságos püspök úrnak és a papságnak: mivel ezt a szent kánonok is javallják és ebben a nemzetben dicséretesen megmaradt a törvény gyakorlata és élése.

Tizenharmadszor. Mivel pedig találkoznak ezen nemzetből is némely olyan vaderkölcsök, a kik az ő főnökeiknek, úgy egy-

házi mint világi jelenlétét törekésznek elkerülni és a többiekkel való élés egyforma rendjét és minden megalázkodást ócsárolván, egyik az egyik, másik a másik faluba csábítja el a községtől a családokat, megfélelkeztetve úgy a lelki táplálkozásról, mint a tisztességes erkölcsök tudományáról: ezért könyörög az örmény nemzet az iránt, hogy senkinek se szabadjon másutt élnie, csakis a legkegyelmesebb Felségtől kijelölt két hely közül ott üthesse föl a lakhelyét a hol tetszik. És ne is szolgáljon nekik mentségül bármi jogtalanság vagy valamely polgártárustól elszenvedett sérelem sületlen fölhánytorgatása stb., mert azért lesznek ott a bíró és az esküdtek, a kikhez szabadon lehet folyamodni és ha ott nem szerezhet elégtételt, már a tizedik pontban meg van határozva a szabad felebbezés az illető magasabb törvényszékekhez. Ezen tilalommal akarja a nemzet megelőzni a jövőben támadható köz és nyilvános bajokat. Mert ha megengedtetnék ezeknek megint szét-szórva élni, s ezeket nem is ismeri el a község örményeknek, de mégis az örmény neve alatt (tudja Isten) fog valamit a jövő lázadásokban akárki is kifözni: mert a kultartományokban is sok kóborló van, ez a nemzet nevének igen nagy ártalmára lesz. Ha pedig együtt lesznek, a község ismeri s fölismerni fogja az ilyen vaderkölcseket, a becsületeseket pedig ezektől a vadaktól a község bizonyáglevelével könnyen föl lehet ismerni.

Tizennegyedszer. Hogy ő legszentségesebb Felsége legkegyelmesebb elhatározásából a kiváltságlevelben engedélyezett terület mindkét helyen örökké ugyanazon nemzeté legyen úgy, hogy bármely esetben, ha az idők folyamán Szamos-Ujvár és Görgény-Szent-Imre uradalmak bármi címen elidegeníttetnének a fiscus által: az örmény nemzet és a nekik most adományozott mindkét terület a kiváltságlevelben beiktatott és a területhez hozzákapcsolt jogokkal és előjogokkal mindig kivétessenek (a történendő elidegenítés alól) és az efféle elidegenítés a nemzetnek ne is lehessen sérelmes, de sőt mindig a kamara vezetése alatt maradjanak.

A változatlan censust pedig csakis a kincstári legfőbb tisztnek tartoznak beszoigálatni; úgy azonban, hogy a nemzet mindkét helyen egyenesen és közvetlenül a kamarától függvén, senki más-tól akár a földesúrtól akár bármi helytartóságtól való legkisebb függést is nem köteles elismerni, vagy a neki legkegyelmesebben adott kiváltságlevélen felül nem zaklatható. Megfordítva egy örménynek se használjon a királyi kiváltságlevél, a ki az ő községéből a tartomány más városába, mezővárosába vagy falujába telepszik, úgy, hogyha efféle csavargó, az örmény honpolgár hazug czíme alatt, kereskedést űz, vagy bárhol a kézmű ipar-czikket árusítja vagy az ilyeneknek megvenni megtiltott anyagot ugyanazon hazug cím alatt megveszi, mind az a községé legyen, mint csempészaru. Azonfelül ha valaki a nemzetbeli lakosok közül a két hely valamelyikéről külsországokba vagy a tartományban valahová más felé akar letelepedni, az az ő felépült házát csakis a község valamelyik tagjának adhatja el, egyébiránt az adásvétel teljesen érvénytelen és semmis.

Mivel végül a legszentségesebb Felség a kiváltságlevélnek a fenti előirt pontokkal megegyező kiállítását és a két helynek Szamos-Ujvárnak és Görgény-Szent-Imrének az örmény nemzet részére való legkegyelmesebb adományozását már elhatározta, legalázatosabban könyörög az örmény nemzet, hogy mivel a 10-ik pont értelmében a görgényi családok a szamosujváriaknak alárendelve lenni tartoznak, azért csak egy kiváltságlevél adassék ki könyvecske alakjában mindkét hely számára, a mely örökre a szamosujváriaknál fog őriztetni az udvari kamara lajstromozó hivatala által láttamozott második példány pedig a görgényieknél fog őriztetni, a legalázatosabban könyörögvén, hogy a megfelelő parancsok a tartományhoz küldes-senek el a legfelségesebb udvarból, hogy jövendőre nézve az örmény nemzet mint Erdélyország bekebelezett honpolgárai tekintessenek mindenekben. Kelt Gyula-Fehérvárt 1711 November 30-án (P. H.) Wirzyrescus Oxendius aladai püspök és Erdélyországban az örmények apostoli vikáriusa s. k.»

Latinnyelvű eredetije a Magy. Kir. Országos Levéltár erdélyi osztályának fiscalis levéltári részében «XII 1/2 fasc. 2., litt. A.» alatt.)¹

II.

SZAMOSUJVÁRI ÖRMÉNY KERESKEDŐK FOLYAMODÁSA GRÓF KÁROLYI SÁNDOR TELJHATALMÚ EGÉSZSÉGÜGYI FŐBIZTOSHOZ.

— *Hivatkozás a 24. lapon.* —

A szamosujvári örmények túlnyomó része kereskedő volt s a mint a kiváltságlevelüket megkapták, nagy odaadással kezdték üzni a mesterségüket. Sokan közülük azon kiváltságok alapján, miket nálunk a török kereskedők élveztek, nagyban kereskedtek itthon is, a külföldön is. Sűrűn látogatták a nagyhírű lipcsei vásárokat, honnét árukkal megrakva tértek haza. Itthon aztán a hazai vásárokat járogatták az árukkal. Iparkodó s ügyes kereskedők lévén, hamar gazdagodtak. Ez a körülmény azonban sok helyütt irigységet keltett s egyes városok lakói, sőt a kormányzések is igyekeztek az ő kereskedésüket megszorítani.² Az ügyes örmények azonban értették a módját, mint kell hathatós pártfogókat szerez-

¹ A püspök — ezen okiraton piros pecsétviaszba nyomott — gyűrűspecstjének czimere négy mezőre osztott paizs, melyet alul két keresztbetett pálmaág övez. A felső jobboldali mező alakja ki van törve; az alsó jobboldali mezőben horgony van két hatágú csillaggal. A felső baloldali mezőben balra menő oroszlán, fölötte valami kivehetetlen tárgy, az alsó baloldali mezőben három füles korsó.

² Lásd *Takáts Sándor*: «A török alattvalók kereskedése Magyarországon. Gazd. tört. Szemle 1905. 233-241 lap».

niök. Szereztek is eleget. Így aztán, ha néha akadályokkal is kellett küzdeniök, hamarosan legyőzvé azokat, tovább folytatták mesterségüket. Egyik ilyen alkalommal a hatalmas Károlyi Sándorhoz fordultak a szamosujvári kereskedők. Arra kérték őt, hogy Lipcséből hozott nagymennyiségű árucikkeiket, melyeket a Tisza mellett feltartóztattak, tovább vihessék. Nem egynek a jószága ez — írják a folyamodásukban — hanem az egész örménységé, s ha elvész, valamennyien koldulásra jutnak!

Bizonyosra vehetjük, hogy Károlyi Sándor teljesítette a kérésüket s megadta nekik a szabad passust.

Az örmény kereskedőknek Károlyihoz intézett érdekes és jellemző folyamodása, a mely kereskedelem-történeti szempontból is figyelemreméltó, imígy hangzik:

«Méltóságos Generális, nekünk jó kegyes Urunk! Kéntenítetvén nagy alázatossággal az Excellentiád ritka példájú méltóságos úri kegyelmességéhez recurrálnunk, minthogy Lipsiából az portékánk (melynek is lehozattatásának esztendejénél több) immáron az Tiszához megérkezett; s naponkint inkább-inkább súlyosodik a feleséges Udvarnak az jövők és járók iránt kegyelmes parancsolatja, ugyan még eddig túl az Tiszán contumacia nem tartattatott, a miért is Zemplén és nemes Szabolcs vármegye érdemes tisztjei látván sok fáradozásunkat, úgy nagy költségünket az Tiszán által való jószágunknak szállítását nem contravertálják, azminthogy minden suspiciosa contagio nélkül való helybül még eddig Isten kegyelméből jöttek, de az Excellentiád kegyelmes parancsolatja nélkül nem akarván cselekedni, hanem ő Nagyságok ő kegyelmök magok igazítván az Excellentiád méltóságos úri gratiájához, mint-hogy jószágunkat sem tudván hova leraknunk, félvén az gyuladástul, a minemü proxime Tokajban megesett s úgy egyéb eshetendő károktul, *a minthogy nem egynek, kettőnek jószága vagyon ott, hanem az egész örménységnek, mely is ha ennyi fáradozásunkra és költségünkre kárba találna menni (kitül Isten őrizzen) koldulásra kellenék*

julnunk; — méltóztassék azért Excellentiád hozzánk, szegény méltatlan szolgálóihoz, szokott istenes irgalmát mutatni, és *Liber Passust* adni, hogy a Tiszán contumacia nélkül jószágunkat hozhatnók és mehetnénk, mely megmutatandó kegyelmességeért Isten is megáldván Excellentiádat, úgy mi is egész companiástul az Excellentiád méltóságos gratiáját, ha valamiben méltóztatik Excellentiád parancsolni, ide való érkezésünkkel repensálni el nem mulatjuk. Ezzel a midőn az Excellentiád kegyelmes választ nagy alázatossággal elvárnök, maradunk Excellentiádnak méltatlan alázatos szolgálói Szamos-Ujvári örmények *Verzereszky Péter, Novák Márton és többek.*»

Külső címzés: «Méltóságos Generális Gróf Nagy-Károlyi Károlyi Sándor, nekünk érdemünk felett való jó Kegyelmes Urunkhoz ő Excellentiájához az belől írt személyeknek alázatos instantiájok. K. V. V.»

A folyamodványon nincsen meg, hogy mikor kelt. Gróf Károlyi Sándor a pestis járvány idején 1738—1740 években volt teljhatalmú egészségügyi főbiztos a Tiszántúli földön és a Tiszán-inneni határos vármegyékben; a folyamodvány tehát ez évek valamelyikében kelt.

E folyamodványban szereplő *Verzereszky Péter* nem más, mint *Verzár Péter*, a nemességszerző Verzár Márton testvéröccse, a ki nevét lengyelesen szokta írni.

NÉVMUTATÓ
A LESZÁRMAZÁSI TÁBLÁKHOZ.

NÉVMUTATÓ A LESZÁRMAZÁSI TÁBLÁKHOZ.

- Ajtay Mihály, Verzár Lucia férje
1847-től III. tábla, VII. íz.
- Antalffy Lajos, Verzár Mária férje
1842-től IV. t. VII. íz.
- Balogh Ella, Verzár István neje 1905-
től III. t. VIII. íz.
- Bogdánffy Ripszima, Verzár Joachim
első neje (született 1781, † 1827)
III. t. VI. íz.
- Bogdanovics Mária, Verzár István
neje I. és II. t. V. íz.
- Bor Margit, Verzár Péter neje 1767-
től I. t. V. íz.
- Bosnyák Antal, Verzár Veronika férje
II. t. VI. íz.
- Budzát Kristóf, Verzár Terézia férje
1786-tól I. t. V. íz.
- Capdebo Anna (Baraczházi), Verzár
Márton neje 1806-tól III. t. VI. íz.
- Capdebo Ferencz (Baraczházi), Verzár
Mónika férje 1800-tól II. t. VI. íz.
- Capdebo Ferencz (Baraczházi), Cap-
debo István és Verzár Franciska
fia, született: 1851. IV. t. VIII. íz.
- Capdebo István (Baraczházi), Verzár
Anna férje 1841-től IV. t. VII. íz.
- Capdebo István (Baraczházi), Verzár
Franciska férje IV. t. VII. íz.
- Capdebo Jónás János (Baraczházi),
Verzár Teréz férje 1824-től IV. t.
VI. íz.
- Capdebo Kata (Baraczházi), Verzár
Mihály neje 1876-tól III. t. VIII. íz.
- Capdebo Terézia (Baraczházi), Verzár
István táblabíró neje 1826-tól II. t.
VI. íz.
- Csausz Bogdán, Verzár Veronika
férje 1828-tól III. t. VII. íz.
- Cserba Dezső ügyvéd Újpesten, Ver-
zár Etelka férje 1905-től II. t.
VIII. íz.
- Cserba Károly, Verzár Gizella férje,
takarékpénztári vezérigazgató He-
vesen † 1910 jún. 17. II. t. VIII. íz.
- Csiky Erzsébet (Márton leánya), Ver-
zár István neje 1833-tól IV. t.
VI. íz.*
- Csiky Ferencz, Verzár Jozefa férje
III. t. VII. íz.
- Csiky Gergely, a drámaíró és műfor-

* Az itt felsorolt Csiky-ek mind az őrmény eredetű *Csik-Somlyói Csiky* család tagjai.

- dító, Csiky Jánosnak és nejének
Verzár Ilonának fia 1842—1891
IV. t. VIII. íz.
- Csiky János, Verzár Ilona férje
1842-től IV. t. VII. íz.
- Csiky Jenő, Verzár Etelka férje
1880-tól III. és IV. t. VIII. íz.
- Csiky Johanna, Verzár Mihály neje
1856-től III. t. VII. íz.
- Csiky József, Verzár Mária férje
1833-tól III. t. VII. íz.
- Csiky Márton, Verzár Johanna férje
1798-től II. t. VI. íz.
- Csiky Márton, Verzár Ripszima (Re-
beka) férje 1811-től IV. t. VI. íz.
- Csiky Márton, Csiky Mártonnak és
nejének Verzár Rebekának fia IV. t.
VII. íz.
- Czárán Rebeka, Verzár Mihály nejé-
nek, született Csik-Somlyói Csiky
Johannának édes anyja III. t. VII. íz.
- Cziffra Anna, Verzár Sándor neje
1853-tól IV. t. VII. íz.
- Cziffra Janka, Verzár János orvos-
tudor nejének, szül. Szombathelyi
Erzsébetnek édes anyja. III. t.
VIII. íz.
- Dániel József, Verzár Franciska férje
1819-től I. t. VI. íz.
- Dániel (Toderján) Mária, Verzár
Péter neje 1740-től I. t. IV. íz.
- Dórics Ambrus, Verzár Rebeka férje
III. t. VII. íz.
- . . . Dorotya, Verzár Vaszil neje,
1716-ban özvegye, I. t. II. íz.
- Erdős Rebeka, Verzár Márton neje
1867-től II. t. VII. íz.
- Fényes Lajos (Csokalyi és Érendrédi),
Verzár Rezső leányának Máriának
férje, m. kir. kataszteri mérnök
† 1909 márczius 17. Szegeden.
II. t. VIII. íz.
- Gajzágó László, Verzár Rebeka férje
II. t. VI. íz.
- Govrik Lajos, Verzár Vilma férje
1880-tól IV. t. VIII. íz.
- Govrik Miklós, Verzár Matild férje
1789-től I. t. VI. íz.
- Govrik Tódor, Verzár Anna férje
1863-tól II. t. VII. íz.
- Govrik Veron, Verzár Joachim neje
1777-től I. és III. t. V. íz.
- Hankovics Ferencz, Verzár Anna férje
1768-tól I. t. V. íz.
- Heller Matild, Verzár Béla neje
IV. t. VIII. íz.
- Hermann Jozefa, Verzár Rezső neje
1879-től II. t. VII. íz.
- Holzmüller Jozefa, Verzár Márton
neje II. t. VII. íz.
- Issekutz Ferencz, Verzár Mária férje
1815-től IV. t. VI. íz.
- Issekutz Imre, Verzár Anna férje
1851-től III. t. VII. íz.
- Issekutz Katalin, Verzár Adeodatus
(Bogdán) neje II. VI. íz.
- Ivacskovics Zsófia, Verzár János 2-dik
neje 1889-től III. t. VIII. íz.

- Jakabffy Hermina, Verzár Gyula neje
1873-tól IV. t. VII. íz.
- Jakabffy Mária, Verzár György neje
1792-től I. t. VI. íz.
- Jakabffy Mária, Verzár Márton neje
II. t. VI. íz.
- Kapdebo, lásd Capdebo alatt.
- Karácsonyi Emánuel, Verzár Mária
férje 1795-től III. t. VI. íz.
- Karácsonyi Zsuzsánna, Verzár György
neje 1779-től I. t. V. íz.
- Kazacsay . . . , Verzár Ilka férje IV.
t. VII. íz.
- Kárimisz Herebszima (Ripszime), Ver-
zár Mártonnak 2-dik neje 1740-től
I. t. IV. íz.
- Kilik Mária, Verzár Béla első neje
1881-től IV. t. VII. íz.
- Koncz Anna, Verzár Sándor neje
1870-től IV. t. VII. íz.
- Konopaszek Szabina, Verzár Kálmán
neje 1895-től III. t. VIII. íz.
- Korbuly Mária, Verzár János neje
1813-tól II. t. VI. íz.
- Körber János, Verzár Mária férje
I. t. VI. íz.
- Kövér Szilárdka, Verzár István neje
1888-tól II. t. VIII. íz.
- Kremser Ludmilla, Verzár József kir.
közjegyző neje 1864-től II. t. VII. íz.
- Lengyel Bogdán, Verzár Mária férje
1848-tól II. t. VII. íz.
- Lukács Katalin, Verzár Gyula nejének
született Jakabffy Herminnek édes
anyja IV. t. VII. íz.
- Lukács Margit, Verzár Márton nejének
született Capdebo Annának édes
anyja III. t. VII. íz.
- Lupul (recte Medgyesi) Anna Mária,
Verzár János neje 1759-től I. t.
V. íz.
- Márkovics Helena, Márkovics (Már-
kulya) Antalnak és nejének
Máriának leánya, Verzár Oxendiusz
(Sándor) neje 1782-től I. t. VI. íz.
- Medgyesi (Lupul) Anna Mária, Verzár
János neje 1759-től I. t. V. íz.
. . . . Melik (vagy Mechtilde = Ma-
tild), Verzár György neje † 1783
I. t. IV. íz.
- Miller Adolf, Verzár Veronika férje
1854-től III. t. VII. íz.
- Miller Anna, Miller Adolf leánya,
született 1865. III. t. VIII. íz.
- Miller Klementina, Miller Adolf leá-
nya, született 1856. III. t. VIII. íz.
- Mozetig András, Verzár Rebeka férje
1870-től IV. t. VII. íz.
- Novák Gergely, Verzár Júlia férje
1822-től I. t. VI. íz.
- Novák Mária, Verzár György neje
II. t. VII. íz.
- Novák Mária, Verzár Márton 2-dik
neje 1836-tól IV. t. VI. íz.
- Novák Sára, Verzár Márton első
neje 1816-tól IV. t. VI. íz.
- Nuridsán János, Verzár Mária férje
IV. t. VII. íz.
- Nuridsán Eszter, Verzár Emánuel
neje 1876-től IV. t. VII. íz.

- Nyegrucz Cecilia, Verzár János neje
1868-tól II. t. VII. íz.
- Nyegrucz Kristóf, Verzár Katalin
férje 1868-tól II. t. VII. íz.
- Patrubán Miklós, Verzár Janka férje
1895-től III. t. VIII. íz.
- Pehán Irén, Verzár István neje
1885-től IV. t. VII. íz.
- Placsintár Emánuel, Verzár Rípszime
férje 1768-tól I. t. V. íz.
- Placsintár Joachim, Verzár Mária férje
1755-től I. t. V. íz.
- Pongrácz Miklós főszolgabíró, Verzár
Mária férje 1890-től II. t. VIII. íz.
- Ratkovszky Ilonka, Verzár Jenő neje
1911-től III. t. IX. íz.
- Revega Berta, Verzár Béla 2-dik neje
1891-től IV. t. VII. íz.
- Rötth (Réthei) László jogtudor, kuriai
bíró, Verzár Ludmilla férje 1889-
től II. t. VIII. íz.
- Rötth András, Rötth László és Ver-
zár Ludmilla fia, született: 1893
II. t. IX. íz.
- Rötth Ilona, Rötth László és Verzár
Ludmilla leánya, született: 1890
II. t. IX. íz.
- Rötth Klára, Rötth László és Verzár
Ludmilla leánya, született: 1904
II. t. IX. íz.
- Simay Lukács, Verzár Rozália férje
1833-tól III. t. VII. íz.
- Simay Mária, Verzár Lukács neje
1810-től II. t. VI. íz.
- Simay Rozália, Verzár Joachim neje
1838-tól III. t. VII. íz.
- Simon Gergely kereskedő, Verzár
Anna férje † Sászsebesen. II. t.
VII. íz.
- Sprencz Erzsébet, Verzár István
orvostudor nejének, született
Balogh Ellának édes anyja III. t.
VIII. íz.
- Staniszlavszky Róza, Verzár Béla má-
sodik nejének, született Revega
Bertának édes anyja III. t. VII. íz.
- Schwolma Emma, Verzár József neje
1855-től II. t. VII. íz.
- Szarukán Lukács, Verzár Rebeka férje
1801-től I. t. V. íz.
- Szombathelyi Erzsébet, Verzár János
első neje 1886-tól III. t. VIII. íz.
- Tharasz (Tódor), Verzár Mária
férje 1733-tól I. t. IV. íz.
- Toderján (Dániel) Mária, Verzár Pé-
ter neje 1740-től I. t. IV. íz.
- Topler Róza, Topler Simon és Ver-
zár Rebeka leánya, szül. 1851.
IV. t. VIII. íz.
- Topler Simon, Verzár Rebeka férje
1848-tól. IV. t. VII. íz.
- Ulfeld József, Verzár Margit férje
1864-től III. t. VII. íz.
- Urbanetz Ede (Dr), Verzár Ilona férje
1900-tól II. t. VIII. íz.
- Vertán Viola (Szombatsági), Verzár
Márton neje 1888-tól IV. t. VIII. íz.
- Verzár Adeodat (Bogdán), Györgynek

- és nejének Karácsonyi Zsuzsannának fia I. t. VI. íz.
- Verzár Adeodatus (Bogdán), Istvánnak és nejének Bogdanovics Máriának fia II. t. VI. íz.
- Verzár Anna, Györgynek és nejének . . . Meliknek leánya, Hankovics Ferenczné 1768-tól I. t. V. íz.
- Verzár Anna, Adeodatus leánya, Simon Gergelyné † 1823. II. t. VII. íz.
- Verzár Anna, János és Korbuly Mária leánya, Govrik Tódorné 1863-tól II. t. VII. íz.
- Verzár Anna, Mártonnak és Capdebo Annának leánya, Issekutz Imréné 1851-től III. t. VII. íz.
- Verzár Anna, Joachimnak és Bogdánfy Ripszimának leánya 1817—1908, Verzár Emánuelné III. t. VII. íz és IV. t. VI. íz.
- Verzár Anna, Mártonnak és Novák Sárának leánya 1819—1844, Capdebo Istvánné 1841-től III. t. VII. íz.
- Verzár Antal, Jánosnak és Korbuly Máriának fia 1825—1893 II. t. VII. íz.
- Verzár Ákos, Józsefnek és Kremser Ludmillának fia, született: 1865. † 1891. II. t. VIII. íz.
- Verzár Béla (Albert), Istvánnak és Csiky Erzsébetnek fia, m. kir. posta és távirtda felügyelő IV. t. VII. íz.
- Verzár Béla, Sándornak és Koncz Annának fia, Heller Matild férje IV. t. VIII. íz.
- Verzár Bogdán (Adeodat), Györgynek és Karácsonyi Zsuzsannának fia I. t. VI. íz.
- Verzár Bogdán (Adeodatus), Istvánnak és Bogdanovics Máriának fia II. t. VI. íz.
- Verzár Emánuel, Györgynek és Karácsonyi Zsuzsannának fia, Torontál-vármegye főorvosa 1739—1849 I. t. VI. íz.
- Verzár Emánuel, Istvánnak és Bogdanovics Máriának fia, született: 1793. II. t. VI. íz.
- Verzár Emánuel, kuriai főlevéltárnok, Mártonnak és Capdebo Annának fia 1808—1894 III. t. VII. íz.
- Verzár Emánuel, kereskedő, Oxendius (Sándornak) és Márkovics Helenának fia, Verzár Anna férje 1837-től IV. t. VI. íz.
- Verzár Emánuel, Emánuelnek és Verzár Annának fia, Nuridsán Eszter férje 1876-tól IV. t. VII. íz.
- Verzár Emma, Józsefnek és Schwolma Emmának leánya született: 1870. II. t. VIII. íz.
- Verzár Erzsébet, Bélának és Revega Bertának leánya, született: 1899. IV. t. VIII. íz.
- Verzár Etelka, Istvánnak és Capdebo Teréznek leánya, született: 1837. II. t. VII. íz.
- Verzár Etelka, Mihálynak és Csiky Somlyói Csiky Johannának leánya, Csiky Jenő neje 1880-tól. III. t. VIII. íz.
- Verzár Etelka, Józsefnek és Kremser

- Ludmillának leánya, Cserba Dezső ügyvéd neje 1905-től. II. t. VIII. íz.
- Verzár Franciska, Györgynek és Karácsonyi Zsuzsannának leánya, Dániel József neje 1819-től. I. t. VI. íz.
- Verzár Franciska, Mártonnak és Novák Sárának leánya, Capdebo István neje IV. t. VII. íz.
- Verzár Gergely, Lukácsnak és Simay Máriának fia, született: 1829. II. t. VII. íz.
- Verzár Gergely, Joachimnak és Bogdánfy Ripszimának fia, született: 1812. III. t. VII. íz.
- Verzár Gizella, Józsefnek és Schwolma Emmának leánya, Cserba Károlyné. II. t. VIII. íz.
- Verzár György, Istvánnak fia † 1757. I. t. IV. íz.
- Verzár György, Mártonnak és Kárimisz Herebszimának fia, ügyvéd és Torontál vármegye táblabírája született: 1753. I. t. V. íz.
- Verzár György, Péternek és Bor Margitnak fia 1768—1796, simándi bérlő I. t. VI. íz.
- Verzár György, Jánosnak és Korbuly Máriának fia, született: 1818. II. t. VII. íz.
- Verzár György, Jánosnak és Nyegrucz Ceciliának fia, született: 1876. II. t. VIII. íz.
- Verzár Gyula, orvostudor, Istvánnak és Csiky Erzsébetnek fia 1845—1899. IV. t. VII. íz.
- Verzár Gyula, Sándornak és Cziffra Annának fia 1854—1908. IV. t. VIII. íz.
- Verzár Gyula, orvostudor, Sándornak és Koncz Annának fia, született: 1886. IV. t. VIII. íz.
- Verzár Hermina, Sándornak és Koncz Annának leánya, született: 1889. IV. t. VIII. íz.
- Verzár Ida, Istvánnak és Csiky Erzsébetnek leánya, született: 1847. IV. t. VII. íz.
- Verzár Ilka, Emánuelnek és Verzár Annának leánya, Kazacsayné IV. t. VII. íz.
- Verzár Ilona, Józsefnek és Kremser Ludmillának leánya, született: 1871. Urbanetz Edené 1900-tól II. t. VIII. íz.
- Verzár Ilona, Joachimnak és Verzár Máriának leánya, 1837—1904. III. t. VII. íz.
- Verzár Ilona, Józsefnek és Schwolma Emmának leánya, született: 1863. II. t. VIII. íz.
- Verzár Ilona, Mártonnak és Novák Sárának leánya 1824—1881, Csik-Somlyói Csiky János neje 1842-től. IV. t. VII. íz.
- Verzár Ilona, Bélának és Revega Bertának leánya, született: 1893. IV. t. VIII. íz.
- Verzár Ilona Szilárd, Istvánnak és Kövér Szilárdkának leánya, szül: 1894. II. t. IX. íz.
- Verzár István, Lukács fia, görgény-szentimrei lakos 1716-ban még élt I. t. II. íz.

- Verzár István, István fia, szamosujvári kereskedő † 1759. I. t. III. íz.
- Verzár István, városi tanácsos, Mártonnak és Kárimisz Herebszimának fia 1746—1795 I. és II. t. V. íz.
- Verzár István, Péternek és Bor Margitnak fia, született: 1784. I. t. VI. íz.
- Verzár István, Torontálvármegye táblabírája, Istvánnak és Bogdanovics Máriaának fia 1795—1842. II. t. VI. íz.
- Verzár István, Jánosnak és Korbuly Máriaának fia, született: 1815. II. t. VII. íz.
- Verzár István, meglegföldvári bérlő, Oxendiusnak (Sándornak) és Márkovics Helenának fia 1805—1856 IV. t. VII. íz.
- Verzár István, nyiregyházi esperesplébános, Mártonnak és Capdebo Annának fia 1825—1903. III. t. VII. íz.
- Verzár István, magy. kir. államvasuti felügyelő, Istvánnak és Csiky Erzsébetnek fia, született: 1854. IV. t. VII. íz.
- Verzár István, árvaszéki ülnök, Mártonnak és Holczmüller Jozefának fia, született: 1852. II. t. VIII. íz.
- Verzár István orvostudor, Mihálynak és Csiky Johannának fia, született: 1877. III. t. VIII. íz.
- Verzár István, Istvánnak és Pehán Irénnek fia, született: 1889. IV. t. VIII. íz.
- Verzár István, Mihálynak és Capdebo Katának fia, született: 1877. III. t. IX. íz.
- Verzár Janka, Mihálynak és Csiky Johannának leánya, Patrubán Miklósné 1895-től III. t. VIII. íz.
- Verzár János, Györgynek és nejének . . . Meliknek fia, született: 1736. I. t. V. íz.
- Verzár János szamosujvári orvos, Istvánnak és Bogdanovics Máriaának fia 1781—1846. II. t. VI. íz.
- Verzár János, Jánosnak és Korbuly Máriaának fia 1830—1894. II. t. VII. íz.
- Verzár János, Mártonnak és Capdebo Annának fia † 1886. III. t. VII. íz.
- Verzár János, Jánosnak és Nyegrucz Ceciliának fia, született: 1861. II. t. VIII. íz.
- Verzár János, orvostudor, Mihálynak és Csiky Johannának fia 1859—1913. III. t. VIII. íz.
- Verzár Jenő, Jánosnak és Szombat helyi Erzsébetnek fia, született: 1887. III. t. IX. íz.
- Verzár Joachim, kereskedő és bérlő, Mártonnak és Kárimisz Herebszimának fia, született: 1751. I. és III. t. V. íz.
- Verzár Joachim, szamosujvári kereskedő, Joachimnak és Govrik Veronának fia, született: 1782. III. és IV. t. VI. íz.
- Verzár Joachim, Joachimnak és Bogdánfy Ripszimának fia, született: 1811. III. t. VII. íz.
- Verzár Joachim, szentmargitszigeti

- fürdőorvos, Mártonnak és Baracz-
házi Capdebo Annának fia 1821—
1889. III. t. VII. íz.
- Verzár Johanna, Istvánnak és Bogda-
novics Máriának leánya, Csik-
Somlyói Csiky Mártonné 1798-
tól. II. t. VI. íz.
- Verzár Johanna, Adeodatnak és Isse-
kutz Katalinnak leánya. II. t. VII. íz.
- Verzár Jozefa, Joachimnak és Bog-
dánfy Ripszimának leánya, Csik-
Somlyói Csiky Ferenczné. III. t.
VII. íz.
- Verzár József, főszolgabíró, Adeodat-
nak és Issekutz Katalinnak fia
1824—1909. II. t. VII. íz.
- Verzár József, kir. közjegyző, István-
nak és Capdebó Teréznek fia
1834—1881. II. t. VII. íz.
- Verzár József, Rezsőnek és Hermann
Jozefának fia 1887—1903. II. t.
VIII. íz.
- Verzár József, Józsefnek és Kremzer
Ludmillának fia, született: 1869.
II. t. VIII. íz.
- Verzár Julia-Claudia, Péternek és
Bor Margitnak leánya, született:
1781. Novák Gergely neje 1802-
tól. I. t. VI. íz.
- Verzár Julia Margit, Györgynek és
Jakabffy Máriának leánya, született:
1794. I. t. V. íz.
- Verzár Katalin, Jánosnak és Korbuly
Máriának leánya, Nyegrucz Kris-
tófné 1868-tól II. t. VII. íz.
- Verzár Katalin, szigorló orvostan-
hallgató, Bélának és Revega Ber-
tának leánya, szül.: 1891. IV. t.
VIII. íz.
- Verzár Kálmán, takarékpénztári ve-
zérigazgató, Mihálynak és Csiky
Johannának fia, született: 1869.
III. t. VIII. íz.
- Verzár Kálmán, Mártonnak és Holcz-
müller Jozefának fia, szül.: 1854.
II. t. VIII. íz.
- Verzár Khatun, Mártonnak és Kári-
misz Herebszimának leánya, szül.:
1748. I. t. V. íz.
- Verzár Lucia, Mártonnak és Capdebo
Annának leánya, Ajtay Mihályné
III. t. VII. íz.
- Verzár Ludmilla, Józsefnek és Krem-
ser Ludmillának leánya, Dr. Rötth
Lászlóné 1889-től II. t. VIII. íz.
- Verzár Lukács, kereskedő Botusán
helységben Moldvában, 1627—
1665 I. t. I. íz.
- Verzár Lukács, főesperesplébános,
István fia 1701—1778 I. t. IV. íz.
- Verzár Lukács, Istvánnak és Bogda-
novics Máriának fia II. t. VI. íz.
- Verzár Margit, Mártonnak és Cap-
debo Annának leánya 1819—1898
Ulfeld Józsefné III. t. VII. íz.
- Verzár Margit, Istvánnak és Kövér
Szilárdkának leánya, Zuber Andor-
né 1910-től II. t. IX. íz.
- Verzár Matild, Péternek és Bor Margit-
nak leánya, Govrik Miklósné 1789-
tól I. t. VI. íz.
- Verzár Mária, István leánya, Tharasz-
né (Tódorné) 1733-tól I. t. V. íz.
- Verzár Mária, Györgynek és neje

- . . . Melik-nek leánya, Placsintár Joachimné 1755-től I. t. V. íz.
- Verzár Mária, Mártonnak és Kárimisz Herebszimának leánya, szül.: 1749. I. t. V. íz.
- Verzár Mária, Györgynek és Karácsonyi Zsuzsannának leánya, szül.: 1781. I. t. VI. íz.
- Verzár Mária, Györgynek és Karácsonyi Zsuzsannának leánya, szül.: 1782 † 1843 Körber Jánosné I. t. VI. íz.
- Verzár Mária, Joachimnak és Govrik Veronnak leánya, Karácsonyi Emánuel neje 1795-től III. t. VI. íz.
- Verzár Mária, Lukácsnak és Simay Máriának leánya, szül.: 1832. II. t. VII. íz.
- Verzár Mária, Jánosnak és Korbuly Máriának leánya, Lengyel Bogdán neje 1848-tól II. t. VII. íz.
- Verzár Mária, Adeodatnak és Issekutz Katalinnak leánya, szül.: 1809. II. t. VII. íz.
- Verzár Mária, Mártonnak és Capdebo Annának leánya, 1816—1890 Csik-Somlyói Csiky Józsefné 1833-tól II. t. VII. íz.
- Verzár Mária, Istvánnak és Capdebo Teréznek leánya, 1831—1871. II. t. VII. íz.
- Verzár Mária, Joachimnak és Bogdánfy Ripszimének leánya, III. t. VII. íz.
- Verzár Mária, Oxendiusznak (Sándornak) és Márkovics Helenának leánya, Issekutz Ferencznek, utóbb
- Verzár Joachimnak neje IV. t. VI. íz.
- Verzár Mária, Mártonnak és Novák Sárának leánya, Antalfy Lajosné 1842-től VI. t. VII. íz.
- Verzár Mária, Emánuelnek és Verzár Annának leánya, született: 1846. Nuridsán János neje IV. t. VII. íz.
- Verzár Mária, Rezsőnek és Hermann Jozefának leánya, született: 1884. Fényes Lajosné II. t. VIII. íz.
- Verzár Mária, Józsefnek és Kremser Ludmillának leánya, Pongrácz Miklós főszolgabíró neje 1890-től II. t. VIII. íz.
- Verzár Márton (Vártán) a nemesség-szerző, István fia, Kárimisz Herebszima férje 1740-től I. t. IV. íz.
- Verzár Márton, Györgynek és Karácsonyi Zsuzsannának fia, I. t. VI. íz.
- Verzár Márton, Istvánnak és Bogdanovics Máriának fia, Jakabffy Mária férje II. t. VI. íz.
- Verzár Márton, Adeodatnak és Issekutz Katalinnak fia, 1817—1890. II. t. VII. íz.
- Verzár Márton, kereskedő és kun-ágotai haszonbérő, Joachimnak és Govrik Veronnak fia, Baraczházi Capdebo Anna férje 1806-tól III. t. VI. íz.
- Verzár Márton (Vártán) ügyvéd, Csanád és több vármegye táblabírája, Oxendiusznak és Márkovics Helénának fia 1790—1841. IV. t. VI. íz.

- Verzár Márton, Jánosnak és Korbuly Máriának fia 1817—1893. Erdős Rebeka férje 1867-től II. t. VII. íz.
- Verzár Márton, Joachimnak és Bogdánfy Ripszimének fia, szül. : 1826. III. t. VII. íz.
- Verzár Márton, dombegyházi bérlő, jeles gazda, Sándornak és Cziffra Annának fia 1858—1914. Vertán Viola férje 1888-tól IV. t. VIII. íz.
- Verzár Mihály, Joachimnak és Bogdánfy Ripszimének fia 1822—1892, Csik-Somlyói Csiky Johanna férje 1856-tól III. t. VII. íz.
- Verzár Mihály, Mihálynak és Csiky Johannának fia, Capdebo Kata férje 1876-tól III. t. VIII. íz.
- Verzár Mihály, Mihálynak és Capdebo Katának fia, született : 1891. III. t. IX. íz.
- Verzár Mónika, Istvánnak és Bogdanovics Máriának leánya, született : 1783 † 1827. Baraczházi Capdebo Ferenczné 1800-tól II. t. VI. íz.
- Verzár Muhál, István leánya † 1757. I. t. IV. íz.
- Verzár Oxendiusz, Lukács fia, örmény püspök 1652—1715. I. t. II. íz.
- Verzár Oxendiusz, György fia 1747—1813, örmény kath. pap I. t. V. íz.
- Verzár Oxendiusz (Sándor), Mártonnak és Kárimisz Herebszimának fia 1759—1808. I és IV. t. V. íz.
- Verzár Ödön, Jánosnak és Nyegrucz Ceciliának fia, szül. : 1881. II. t. VIII. íz.
- Verzár Ödön, Jánosnak és Ivacskovics Zsófiának fia, született 1890. III. t. IX. íz.
- Verzár Péter, István fia, Toderján (Daniél) Máriának férje 1740-től. I. t. IV. íz.
- Verzár Péter, simándi haszonbérlő, Györgynek és nejének Meliknek (Mechtilda) fia 1743—1797. I. t. V. íz.
- Verzár Péter, Mártonnak és 2-ik nejének Novák Máriának fia 1837—1891. IV. t. VII. íz.
- Verzár Quido Gergely, Mártonnak és Holczmüller Jozefának fia, született : 1864. I. t. VIII. íz.
- Verzár Rebeka, Péternek és Bor Margitnak leánya, Szarukán Lukácsné 1801-től I. t. VI. íz.
- Verzár Rebeka, Györgynek és Karácsonyi Zsuzsannának leánya, 1786—1790. I. t. VI. íz.
- Verzár Rebeka, Istvánnak és Bogdanovics Máriának leánya, Gajzágó Lászlóné II. t. VI. íz.
- Verzár Rebeka, Mártonnak és Capdebo Annának leánya, 1833—1903. Dórics Ambrusné III. t. VII. íz.
- Verzár Rebeka, Mártonnak és Novák Sárának leánya, Topler Simon neje 1848-tól IV. t. VII. íz.
- Verzár Rebeka, Emánuelnek és Verzár Annának leánya 1848—1873. Mozetig Andrásné 1870-től IV. t. VII. íz.
- Verzár Rezső (Rudolf), Adeodatusznak és Issekutz Katalinnak fia

- 1826—1888, Hermann Jozefa férje
1879-től II. t. VII. íz.
- Verzár Rezső, Rezsőnek és Hermann
Jozefának fia, szül.: 1880 II. t.
VIII. íz.
- Verzár Ripszime, Györgynek leánya,
Placsintár Emánuel neje 1768-tól
I. t. V. íz.
- Verzár Ripszime, Györgynek és
Karácsonyi Zsuzsannának leánya,
szül.: 1779 † 1780 I. t. VI. íz.
- Verzár Ripszima (Rebeka), Oxen-
diusznak (Sándornak) és Márkovics
Helenának leánya, Csik-Somlyói
Csiky Márton neje 1811-től IV. t.
VI. íz.
- Verzár Rozália, Joachimnak és Bog-
dánfy Ripszimának leánya, Simay
Lukács neje 1833-tól III. t. VII. íz.
- Verzár Rózsi, Bélának és Heller
Matildnak leánya, született: 1900.
IV. t. IX. íz.
- Verzár Sarolta, Mártonnak és 2-ik
nejének Novák Máriának leánya,
született: 1838 IV. t. VII. íz.
- Verzár Sándor (Oxendiusz), Márton-
nak és Kárimisz Herebszimának fia
1759—1808. I. és IV. t. V. íz.
- Verzár Sándor, Mártonnak és Capdebo
Annának fia, született: 1827. III. t.
VII. íz.
- Verzár Sándor, Mártonnak és Novák
Sárának fia 1829—1863. Cziiffra
Anna férje 1853-tól IV. t. VII. íz.
- Verzár Sándor, Emánuelnek és Ver-
zár Annának fia, született: 1838.
IV. t. VII. íz.
- Verzár Sándor, Istvánnak és Csiky
Erzsébetnek fia 1842—1907, Koncz
Anna férje 1870-től IV. t. VII. íz.
- Verzár Sándor, Sándornak és Koncz
Annának fia, született: 1879. IV. t.
VIII. íz.
- Verzár Sára, Adeodatusnak és Issekutz
Katalinnak leánya, született: 1811.
II. t. VII. íz.
- Verzár Szidi, Mihálynak és Csiky
Johannának leánya 1875—1891
III. t. VIII. íz.
- Verzár Szidonia Anna, Mihálynak és
Capdebo Katának leánya, született:
1893. III. t. IX. íz.
- Verzár Terézia, Györgynek és nejé-
nek . . . Meliknek leánya, Budzát
Kristófné 1786-tól I. t. V. íz.
- Verzár Terézia, Mártonnak és Cap-
debo Annának leánya 1831—1863
III. t. VII. íz.
- Verzár Terézia, Oxendiusz (Sándor)-
nak és Márkovics Helenának leánya,
Capdebo Jónás János neje 1874-
től IV. t. VI. íz.
- Verzár Vaszil, Lukács fia, 1716-ban
már †. I. t. II. íz.
- Verzár Veronika, Istvánnak és Bog-
danovics Máriának leánya, Bosnyák
Antalné, II. t. VI. íz.
- Verzár Veronika, Mártonnak és Cap-
debo Annának leánya, Csausz Bog-
dánné 1828-tól III. t. VII. íz.
- Verzár Veronika, Joachimnak és 2-ik
nejének Verzár Máriának leánya,
Miller Adolfné 1854-től III. t.
VII. íz.

Verzár Vilma, Sándornak és Cziffra
Annának leánya, Govrik Lajosné
1880-tól IV. t. VIII. íz.
Verzár Zoltán, Bélának és Revega

Bertának fia, született: 1895. IV. t.
VIII. íz.

Zubor Andor, Verzár Margit férje
1910-től IV. t. VIII. íz.

A négy leszármazási tábla 304 családtagot mutat föl.
Ezek közül 200: született Verzár, 104 pedig beházasodott családtag.

LESZÁRMAZÁSI TÁBLÁK.

10*

A SZAMOSUJVÁRI VERZÁR

Verzár

örmény kereskedő Botus
Élt 1627 é

II. íz :

Oxendiusz (püspök)

szül.: Botusánban 1652-ben, † 1715 márczius 10-én Bécsben. Görgény-Szent-Imrén egy nemesi kuria tulajdonosa. A hittudomány doctora; aladai püspök és az erdélyi örmények apostoli vicarius 1690-től; az Erdélybe telepedett örmények vezérő férfia, valóságos atyja és Szamos-Ujvár város alapítója. Nevét *Virzyrescius*, *Verzerescul* és *Verzár* alakban használta frásaiban.

III. íz :

kereskedő Sz.

Neje:

IV. íz :

MÁRTON (Vártán)

szamosujvári telkes polgár, nagykereskedő és a város főbírája (1759).

Magyar nemességet nyert 1760 október 7-én. *Ugyanezen dátum alatt, de külön diplomával nyerték az 8 testvérének Györgynek fiai: János, Péter és Oxendiusz is magyar nemességet és Mártonéval egyenlő címerl.*

1-ső neje, kinek neve az anyakönyvekből meg nem állapítható, † Szamos-Ujvárt 1737 december 9-én gyermektelenül. (Matr. D. I. 14.)

2-ik neje:

Kárimisz Ripszime (Herebszima), Kárimisz Kristóf szamosujvári kiskereskedő leánya, † 1782 jan. 27-én Szamos-Ujvárt, mint özvegy. Esküvő: 1740 január 27-én Szamos-Ujvárt. (Matr. C. I. 37.)

György

szamosujvári telkes polgár és kereskedő, † 1757-ben.

Fiai magyar nemességet nyerték 1760 október 7-én.

Neje: **Melik (Mechtilda, Matild)**, † 1783 június 13-án, Szamos-Ujvárt.

Péter

lengyelesen Verzereszkinék is írta magát.

Neje: **Toderján (Dániel) Mária** Esküvő: 1740 febr. 17-én Szamos-Ujvárt. (Matr. C. I. 37.) Gyermekeketelenek.

V. íz :

JÁNOS

szül.: 1736 szeptember 29-én Szamos-Ujvárt. Városi tanácsos.

Neje: **Lupul (recte Medgyesi) Anna Mária**. Esküvő: 1759 november 24-én Erzsébetvárosban. Gyermekeketelenek.

PÉTER

szül.: 1743 december 25-én Szamos-Ujvárt,

† 1797 márczius 16-án Simándon (Aradmegye). Szamosujvári polgár és kereskedő; utóbb dombegyházi bérlő, majd simándi birtokos.

Neje: **Bor Margit**. Esküvő: 1767 február 24-én Szamos-Ujvárt.

OXEN

szül.: 1747 Szamo: † u. o. 1813 Örmény kath ilyen káplán és egy ideig is tartó

VI. íz :

György

szül.: 1768 október 30-án Szamos-Ujvárt † 1796 augusztus 8-án Simándon.

Simándi bérlő és birtokos. Neje: **Jakabffy Mária**. Esküvő: 1792 május 28-án Szamos-Ujvárt.

Julia Claudia

szül.: 1781 február 15-én Simándon.

Férje: **Novák Gergely**. Esküvő: 1802 szept. 7-én Szamos-Ujvárt.

VII. íz :

Julia Margit

szül.: 1794 december 22-én Simándon (Aradmegye).

V. íz :

ISTVÁN

szül.: 1746 április 10-én Szamos-Ujvárt, † u. o. 1795 január 12-én. Városi tanácsos.

Neje: **Bogdanovics Mária**.

Ívadékait lásd a II. táblán.

Khatun

(Leánynév) szül.: 1748 január 30-án Szamos-Ujvárt.

Mária

szül.: 1749 február 29-én Szamos-Ujvárt.

JOAC

szül.: 1751 jú Szamos-Ujvárt. Neje: **Govrik** Esküvő: 1777 jan Szamos-Ujvárt.

Ívadékait lásd a

VI. íz :

Ripszime

szül.: 1779 december 19-én † 1780 január 10-én Szamos-Ujvárt.

Mária

szül.: 1781 márczius 30-án † 1781 augusztus 13-án Szamos-Ujvárt.

Mária

szül.: 1782 december 7-én † 1843-ban. 1840-ben végrendelkezett. Férje: **Körber János**.

Rebeka

szül.: 1786 február 24-én † 1790 márczius 24-én Szamos-Ujvárt.

Kelt Budapesten, 1914. július hó 26-án.

CSALÁD LESZÁRMAZÁSA.

I. vagyis Törzsök-tábla.

Lukács

szül.: 1665. helységben Moldvában.
† 1665 közt.

István

görgényszentimrei lakos, 1716
márczius 30-án osztozkodik *Vaszil*
nére özvegyével *Dorottya* úrasz-
zonnyal Oxendius püspök hagyatékán.

Vaszil

görgényszentimrei lakos, 1716-ban
már f., de özvegye *Dorottya*
úraszonnyal él.

István

szül.: Szamos-Ujvárt, † ugyanott 1759 szept. 25-én.
(Matr. D. II. 93.)

Férje: **Dolváth** (keresztnév a. m. Fortuna)
úraszonnyal.

Lukács

szül.: 1701-ben, † 1778 decz. 27-én
Szamos-Ujvárt.
1736 júl. 6-tól szamosujvári plébá-
nos, főesperes, majd kánonok. A
nemesi diploma kiemeli érdemeit.

Muhál

(Leánynév)
† 1757 okt. 4-én Szamos-Ujvárt.

Mária

Férje: **Tharasz (Tódor)**.
Esküvő: 1733 jan. 30-án Szamos-
Ujvárt.

V. iz:

Tharasz Katalin

Nagybátyja, Verzár Lukács főesperes plébános
1778 deczember 23-án kelt végrendeletében
100 darab aranyat hagy neki.

DIUSZ

szül.: 1701-ben, † 1778 decz. 27-én
Szamos-Ujvárt.
1736 júl. 6-tól szamosujvári plébá-
nos, főesperes, majd kánonok. A
nemesi diploma kiemeli érdemeit.

Anna

szül.: 1749 július 21-én
Szamos-Ujvárt.

Férje:

Hankovics Ferencz,

Hankovics Jakab és
Nikolajj Mária fia.
Esküvő: 1776 nov. 22-én
Szamos-Ujvárt.

Terézia

szül.: 1750 decz. 24-én
Szamos-Ujvárt.

Férje:

Budzáth Kristóf.

Esküvő: 1786 febr. 14-én
Szamos-Ujvárt.

Ripszime

szül.: 1752 nov. 12-én
Szamos-Ujvárt.

Férje:

Placsintár Emánuel.

Esküvő: 1768 nov. 15-én
Szamos-Ujvárt.

Mária

Férje:
Placsintár Joachim.
Esküvő: 1755 febr. 2-án
Szamos-Ujvárt.

István

szül.: 1784 márczius 7-én
Szamos-Ujvárt.
†

Matild

szül.: 1773-ban,
† 1826 április 7-én Szamos-
Ujvárt.

Férje: **Govrik Miklós.**

Esküvő: 1789 május 21-én
Szamos-Ujvárt.

Rebeka

Férje: **Szarukán Lukács.**
Esküvő: 1801 február 12-én
Szamos-Ujvárt.

HIM

szül.: 1701-ben, † 1778 decz. 27-én
Szamos-Ujvárt.
1736 júl. 6-tól szamosujvári plébá-
nos, főesperes, majd kánonok. A
nemesi diploma kiemeli érdemeit.

III. táblán.

GYÖRGY

szül.: 1753 november 29-én
Szamos-Ujvárt.
Ügyvéd és a futtaki és cserevicsei
uradalmak praefektusa. Torontál
vármegye táblabírája.

Neje: **Karácsonyi Zsuzsánna,**

szül.: 1764-ben, † 1831 aug. 8-án
Pesten, a belvárosban.
Esküvő: 1779 február 4-én
Szamos-Ujvárt.

OXENDIUSZ (Sándor)

szül.: 1759 márczius 22-én
† 1808 deczember 5-én
Szamos-Ujvárt.

Neje: **Márkovics Helena.**

Esküvő: 1782 február 3-án
Szamos-Ujvárt.

Ívadákeit lásd a IV. táblán.

Tizenegy gyermekük közül:

Péter (szül.: 1755-ben), *Kristóf* (szül.:
1757-ben), *Teréz* († 1759-ben), *Péter*
(† 1760-ban), *Péter* (szül.: 1762-ben)
zsenge korokban haltak el.

Adeodat (Bogdán)

szül.: 1788 november 13-án
Szamos-Ujvárt.
†

Márton

Franciska

szül.: Futtakon 1797-ben
† 1850 február 25-én Aradon.

Férje: **Dániel József,**

szül.: 1793-ban Erzsébetvárosban.
Esküvő: 1819 január 9-én Aradon.

Emánuel

1831—1838-ig pesti orvos,
1839—1849 Torontál vár-
megye főorvosa. Gyermek-
telen.

Szerkesztette Éble Gábor.

A SZAMOSUJVÁRI VERZÁR

VERZÁR

Verzár Mártonnak és Kár
(Lásd az I. tábl
Szül.: 1746 április 1
† u. o. 1795 január 1:
Neje: **Bogdan**

VI. iz:

<p>János szül.: 1781-ben, † 1846 febr. 28-án Szamos-Ujvárt. Szamosujvári gyako- rító orvos. Neje: Korbuly Mária. Esk.: 1813 júl. 29-én Szamos-Ujvárt.</p>	<p>Johanna szül.: 1778 ápr. 20-án Szamos-Ujvárt. Férje: Csik-Somlyói Csik Márton. Esküvő: 1798 máj. 10-én Szamos-Ujvárt.</p>	<p>Márton Neje: Jakabffy Mária.</p>	<p>Rebeka † 1846 január 11-én Szamos-Ujvárt. Férje: Gajzagó László.</p>	<p>Adeodatus (Bogdán) Gyapju-i bérlő. Neje: Issekutz Katalin.</p>	<p>Mónika szül.: 1783 okt. 15- Szamos-Ujvárt, † 1827 decz. 7-én Baraczházán. Férje: Baraczhá Capdebo Ferenc Esküvő: 1800 febr. 11 Erzsébetvárosba</p>
--	---	--	--	---	--

VII. iz:

Csik-Somlyói Csiky Erzsébet,
Verzár Istvánné.
(Lásd IV. tábla, VI. izen.)

VIII. iz:

<p>Mária szül.: 1809 jan. 7-én Szamos-Ujvárt.</p>	<p>Sára szül.: 1811 jan. 14-én Szamos-Ujvárt.</p>	<p>Márton szül.: 1817-ben, † 1890 máj. 11-én Aradon, 73 éves korában. Főszámszéki tisztviselő. Neje: Holczmüller Jozefa.</p>	<p>Anna † 1823-ban. Férje: Simon Gergely kereskedő Szászsebesen. †</p>	<p>József szül.: 1824 márcz. 18-án Gyapju-ban, † 1909 márcz. 3-án Kraszna-Bélteken 85 éves korában. Főszolgabíró Szakaszon, utóbb ügyvéd Kraszna- Bélteken. Neje: Schwolma Emma, Schwolma József szin- falusi ispánnak és neje- nek Grinaisz Erzsébet- nek leánya, szül.: 1836 máj. 31-én Szinfaluban. Esk.: 1855 febr. 19-én Erdődön (Szathmár m.).</p>
--	--	--	--	--

VIII. iz:

<p>István szül.: 1852 júl. 3-án Battonyán. Árvaszéki ülnök Aradon. Neje: Kövér Szilárdka, szül.: 1866-ban. Esküvő: 1888 május 15-én Aradon.</p>	<p>Kálmán szül.: 1854 júl. 3-án Battonyán, † 1876 decz. 29-én Pesten.</p>	<p>Quido-Gergely szül.: 1864 júl. 28-án Aradon, † 1864 aug. 8-án ugyanott.</p>
---	--	---

IX. iz:

<p>Margit szül.: 1889-ben. Férje: Zubor Andor, szül.: 1885-ben. Esk.: 1910 szept. 27-én Aradon.</p>	<p>Ilona-Szilárdka szül.: 1894 nov. 27-én Aradon.</p>
---	--

VIII. iz:

<p>Gizella szül.: 1857 aug. 9-én Nagy-Károlyban. Férje: Cserba Károly, takarékpénztári vezérigazgató Heves-en. † 1910 jún. 17-én.</p>	<p>Ilona szül.: 1863 jan. 30-án Szakaszon.</p>	<p>Emma szül.: 1870 decz. 13-án. Kraszna-Bélteken.</p>
---	---	---

VII. iz:

<p>István szül.: 1815 febr. 6-án Szamos-Ujvárt.</p>	<p>Márton szül.: 1817 jan. 17-én Szamos-Ujvárt, † u. o. 1893 márcz. 30-án. Megyei hivatalnok. Neje: Erdős Rebeka, Erdős Sándornak és nejeének Szakács Juliának leánya. Esk.: 1867 nov. 5-én Temesvárt.</p>	<p>György szül.: 1818 decz. 17-én Szamos-Ujvárt. Neje: Novák Mária.</p>	<p>Mária szül.: 1820 máj. 22-én Szamos-Ujvárt. Férje: Lengyel Bogdán. Esküvő: 1848 aug. 3-án Szamos-Ujvárt.</p>	<p>szül.: Sze † u. o. 1</p>
--	--	---	---	-------------------------------------

VII

Ák

szül.:
április
† 11
június
Teme:

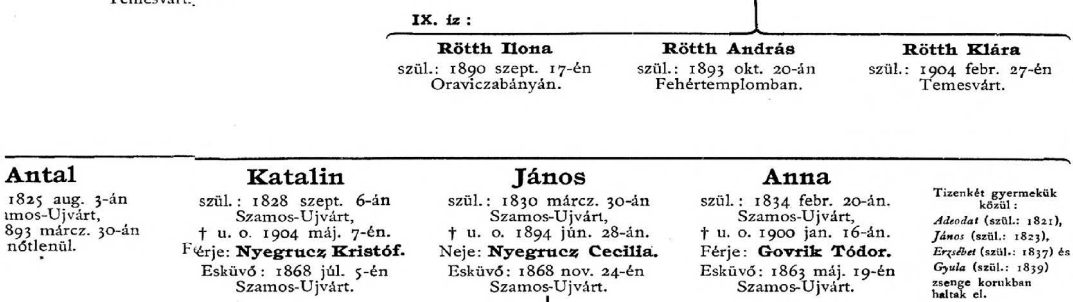
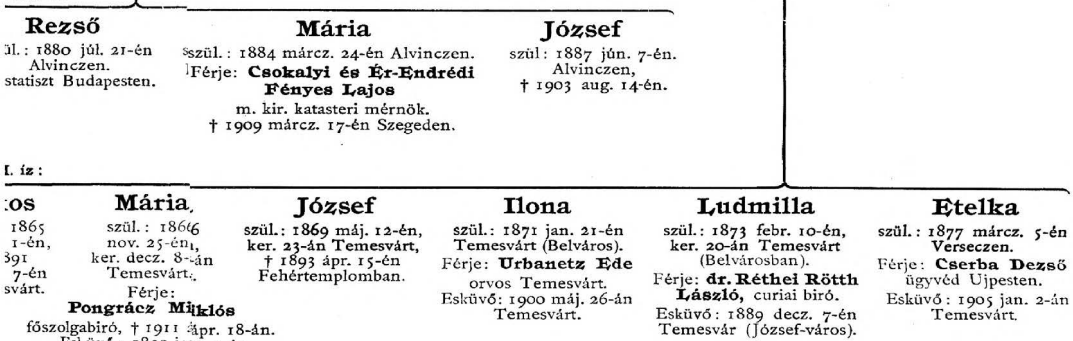
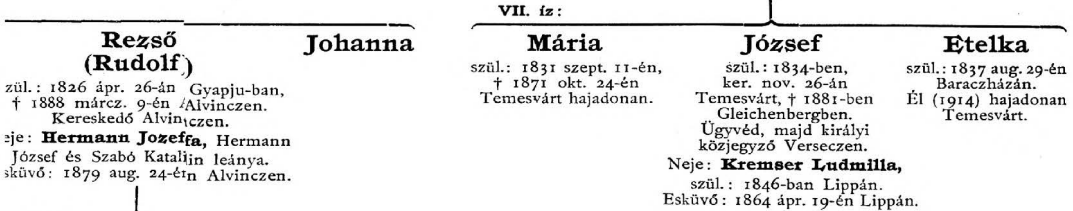
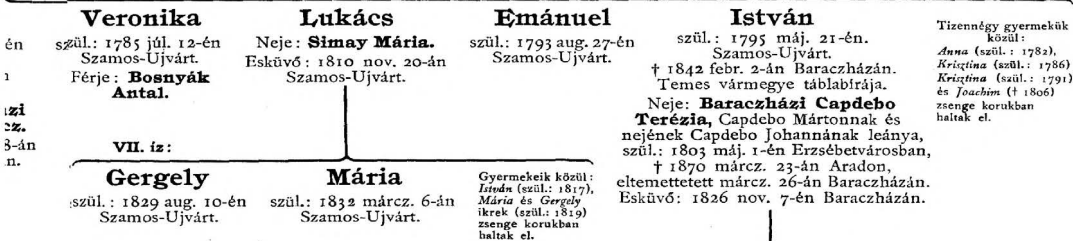
Kelt Budapesten, 1914. július hó 26-án.

CSALÁD LESZÁRMAZÁSA.

II. tábla.

ISTVÁN

imisz Hercebszímánák fia.
 1-én az W. Izen.)
 1-én Szamos-Ujvárt.
 2-én. Városi tanácsos.
 ovics **Mária.**

Szerkesztette Éble Gábor.

A SZAMOSUJVÁRI VERZÁI

VERZÁR

Verzár Mártonnak és Ké
(Lásd I. tábl.)
Szül.: 1751 június
Kereskedő és
Neje: **Govrik Veron**, C
Jakabffy Mária leánya, † 1
Esküvő: 1777 január

VI. iz:

Márton

szül.: 1778 április 26-án Debreczenben.
Szamosújvári kereskedő és kúnagotai haszonbérelő.
Aradon is volt háza.
A szamosújvári kálvária hegyen tette azt a fogadalmat, ha az ő nagybeteg felesége meggyógyul, hét évig «Mária-gyászta» fog viselni. Felesége meggyógyult és ő a fogadalmat megtartva hét esztendeig kék ruhában járt.
Innen nevezték el őt és utódait *kék Verzároknak*.
Neje: **Baraczházi Capdebo Anna**, Capdebo Jónásnak és nejének Lukács Margitnak leánya, szül.: 1790-ben.
† 1833 augusztus 27-én Pesten, a belvárosban.
Esküvő: 1806 február 17-én Baraczházán (Anyakönyv a merczyfalvi plébánián).

M:
szül.: Debreczenben 1780 m
96 éves korában Budapestem,
Férje: **Karács**
Esküvő: 1795 február
Szamos-Ujvart az előregedett
ő alapította 20,000 forint 1800-
és a szegény árvák részéért
1811
Gyermekül

VII. iz:

Emanuel (Manó)

szül.: 1808 márczius 8-án
Szamos-Ujvart,
† 1894 febr. 16-án *nöllenül*
Maros-Vásárhelyt, mint
nyugalmazott kúriái főlehel-
tárnok.

Veronika

szül.: 1810 nov. 28-án
Szamos-Ujvart,
† 1890 szept. 27-én
Nagy-Bányán.
Férje: **Csausz Bogdán**,
† 1876-ban Nagy-Bányán.
Esküvő: 1828 május 12-én
Szamos-Ujvart.

Mária

szül.: 1816 okt. 4-én Aradon,
† 1890 június 13-án
Maros-Vásárhelyt.
Férje: **Csik-Somlyói**
Csik József,
Csiky Márton és Verzár
Johannának fia, † 1878-ban.
Esküvő: 1833 október 1-én
Szamos-Ujvart.

Lucia

szül.: 1817, † 1905 júl. 14-én
Maros-Vásárhelyt.
Férje: **Ajtay Mihály**.
Esküvő: 1847 február 2-án
Maros-Vásárhelyt.

X

István

szül.: 1825 decz. 29-én
Szamos-Ujvart,
† 1903 június 1-én Nyiregy-
házán, ahol *esperes-plébános*
volt (1879 február 23. előtt
Pócs-Petriben volt plébános).

János

főskuti gazdatiszt Temes
vármegyében 1844-ben.
† 1886 február 1-én 72 éves
korában, Nagy-Bányán.

Sándor

szül.: 1827 decz. 11-én
Battonyán.

Terézia

szül.: 1831 október 24-én
Battonyán,
† 1863 január 6-án Aradon.

VII. iz:

1-től Joachim

szül.: 1811 jan. 13-án
Szamos-Ujvart,
† u. o. 1853 nov. 30-án,
mint *gazdatiszt*.
Neje: **Simay Rózsalia**.
Esküvő: 1838 nov. 8-án
Szamos-Ujvart.

Gergely

szül.:
1812 aug. 10-én
Szamos-Ujvart.

Anna

szül.: 1817 február 12-én
Aradon,
† 1908 május 16-án
Kolozsvárt.
Férje:
Verzár Emánuel,
szül.: 1807 április 5-én.
Esküvő: 1837 nov. 30-án.
Szamos-Ujvart.
(Lásd a IV. t. VI. ízén.)

Mihály

szül.: 1823 nov. 3-án
Kúnagotán
(anyakönyv: Battonyán)
† 1892 május 19-én
Maros-Vásárhelyt.
Neje: **Csik-Somlyói**
Csik Johanna,
Csiky János megyei fő-
orvosnak és nejének,
Czárán Rebekának
leánya. szül.: 1836-ban,
† 1905 január 13-án
Maros-Vásárhelyt.
Esküvő: 1856 szept. 30-án
Maros-Vásárhelyt.

Jozefa

Férje:
Csiky Ferencz.

VIII. iz:

Ételka

szül.: 1857 augusztus 23-án
Maros-Vásárhelyt.
Férje: **Csik-Somlyói**
Csiky Jenő.
Esküvő: 1880 július 19-én
Maros-Vásárhelyt.
(Lásd a IV. táblán.)

János

szül.: 1859 márczius 11-én
Marosvásárhelyt,
† 1913 aug. 11-én Oraviczabányán.
Orvostudor, gyakorló orvos
Oraviczabányán.
1-ső neje:
Szombathelyi Erzsébet,
Szombathelyi József és Cziffra
Janka leánya. Szül.: 1866, † 1888.
Esküvő: 1886 május 4-én
Kovácsházán.
2-ik neje: **Ivacskovics Zsófia**,
szül.: 1871 november 16-án.
Esküvő: 1889 szeptember 3-án
Oraviczabányán.

Mihály

szül.: 1863 október 30-án
Marosvásárhelyt.
Neje: **Kapdebo Katalin**.

Kál

szül.: 1869
Marosvá
A debreczeni els
vezérig.
Neje: **Konopa**
Esküvő: 1895
Brass

IX. iz:

Mihály

szül.: 1891 június 23-án
Mező-Kisklelenczén.
Gazdaságtanhallgató a kolozsvári
gazdasági akadémián.

Szid

(An)
szül.: 1893
Mező-Kisl

IX. iz:

1-től Jenő

szül.: 1887 augusztus 18-án Nagy-Tószegen.
Jogügyi előadó a Pesti hazai első takarékpénztár-
egyesületnél Budapesten.
Neje: **Ratkovszky Ilonka**.
Esküvő: 1911 jún. 15-én Budapesten (Terézváros).

2-től Ödön

szül.: 1890 november 21-én
Oraviczabánya.
Orvostanhallgató
a kolozsvári egyetemen.

Kelt Budapesten, 1914. július hó 26-án.

R CSALÁD LESZÁRMAZÁSA.

III. tábla.

JOACHIM

Írimsz Herebszímának fia.
 (án az V. Izen).
 9-én Szamos-Ujvárt.
 kúnágotai bérlő.
 Jovrik Tódornak és nejének
 839 április 5-én Szamos-Ujvárt.
 r 30-án Szamos-Ujvárt.

Mária

ájus 25-én, † 1876 nov. 17-én
 IV. ker. Uri-utca 3. sz. házban.
onyi Emánuel.
 ír 8-án Szamos-Ujvárt.
 szegények házát és ispotályát
 -ban, neje ugyanerre 7600 frt-ot
 -e 38,000 frt alapítványt tett
 8-ban.
 ik nem volt.

Joachim

szül.: 1782 augusztus 20-án Szamos-Ujvárt,
 † ugyanott 1849 december 16-án.
 Szamosujvári kereskedő és kúnágotai bérlő.
 1-ső neje: **Bogdánfy Ripszima (Rebeka),**
 szül.: 1781-ben, † 1827 jún. 27-én Pesten a belvárosban.
 Esküvő: 1808 november 24-én Szamos-Ujvárt.
 2-ik neje: **Verzár Mária,** Verzár Sándornak
 és nejének Márkovics Helénának leánya, előbb
 Issekutz Ferenczné, † 1865 febr. 8-án Szamos-Ujvárt.

Anna

Férje: **Issekutz Imre,**
 szül.: 1818,
 † 1906 február 26-án
 Maros-Vásárhelyt.
 Esküvő: 1851 február 24-én
 Maros-Vásárhelyt.

Margit

szül.: 1819 nov. 10-én
 Szamos-Ujvárt,
 † 1898 január 7-én
 Nagy-Bányán.
 Férje: **Ulfeld József.**
 Esküvő: 1864 aug. 29-én
 Nagy-Bányán.

Joachim

szül.: 1821 április 18-án
 Szamos-Ujvárt,
 † 1889 május 17-én
 Budapesten.
 Orvosi tanulmányait a bécsi
 egyetemen végezte, azután
 Pesten a Sz.-Margit szigeten
 fűrdőorvos volt.

Rebeka

szül.: 1833 február 5-én
 Aradon, † 1903 okt. 26-án
 Nyíregyházán mint
Dörics Ambrus özvegye.

Tizenöt gyermekük közül *Veronika*
 (szül.: 1809), *Assend* (szül.: 1822) és
Márton (szül.: 1824) zsenge koruk-
 ban haltak el.

Rozalia

Férje:
Simay Lukács.
 Esküvő:
 1833 február 14-én
 Szamos-Ujvárt.

Márton (István)

szül.: 1826 aug. 26-án
 Battonyán.

2-től Veronika

szül.: 1831 május 10-én
 Szamos-Ujvárt,
 † 1909 november 28-án
 Budapest, Ráday-u. 55.
 Férje: **Miller Adolf.**
 Esküvő:
 1854 márczius 26-án
 Szamos-Ujvárt.

Ilona

szül.: 1837 január 20-án
 Szamos-Ujvárt,
 † 1904 november 22-én
 Budapest, Soroksári-u. 57.

Tizenhárom gyermekük
 közül:
György (szül.: 1813),
Veronika (szül.: 1815),
Márton (szül.: 1820)
 és *Mária* (?) zsenge
 korokban hunytak el.

Miller Klementin

szül.: 1856 április 2-án
 Szamos-Ujvárt

Miller Anna

szül.: 1865 június 17-én,
 ker.: július 1-én Deésen.

mán

Április 13-án
 sárhelyt.
 ő takarékpénztár
 azgatója.
szek Szabina.
 június 22-én
 óban.

Janka

szül.: 1874 január 3-án
 Maros-Vásárhelyt.
 Férje: **Patrubán Miklós.**
 Esküvő: 1895 szept. 30-án
 Maros-Vásárhelyt.

Szidi

szül.: 1875 június 15-én
 Maros-Vásárhelyt.
 † 1891 szeptember 8-án u. o.

István

szül.: 1877 augusztus 19-én
 Kis-Lekenczén.
 Orvostudor, a nagyváradi jog-
 akadémián a törvényszéki orvostan
 előadója és a Bihar vármegyei köz-
 kórház osztályfőorvosa.
 Neje: **Balogh Ella,**
 Balogh Györgynek és Sprencz
 Erzsébetnek leánya (ev. reform.)
 Esküvő: 1905 december 25-én
 Kolozsvárt.

onia (na)

aug. 28-án
 lekenczén.

Szerkesztette Éble Gábor.

A SZAMOSUJVÁRI VERZÁR

VERZÁR OXEND:

Verzár Mártonnak és nejemek
(Lásd I. táblát.)
Szül.: 1759 márczius
† ugyanott 1808
Neje: **Márkovics Helena**,
leánya, szül.: 1765 máj
Esküvő: 1782 február
(Matr. C. I)

VI. iz:

<p>1. Márton (Vártán) szül.: 1790 márczius 4-én Szamos-Ujvárt. † 1841 május 6-án Aradon. Ügyvéd, Csanád és több vármegye táblabírája. 1-ső neje: Novák Sára. Esküvő: 1816 január 9-én Szamos-Ujvárt. 2-ik neje: Novák Mária, szül.: 1802. † 1882 április 22-én Aradon. Esküvő: 1836 június 28-án Battonyán.</p>	<p>2. Ripszima (Rebeka) szül.: 1792 január 8-án Szamos-Ujvárt. Férje: Csik-Somlyói Csiky Márton, Csik-Somlyói Csiky Mártonnak és nejemek Verzár Johannának fia. Esküvő: 1811 május 26-án Szamos-Ujvárt.</p> <p>VII. iz: Csik-Somlyói Csiky Márton. Neje: Kézdí-Szentléleki Kovács Fanni.</p> <p>VIII. iz: Csik-Somlyói Csiky Jenő. Neje: Verzár Etelka. (Lásd a III. táblán.)</p>	<p>3. Mária szül.: 1796 július 30-án Szamos-Ujvárt. † 1865 febr. 8-án ugyanott. 1-ső férje: Issekutz Ferencz. Esküvő: 1815 április 25-én Szamos-Ujvárt. 2-ik férje: Verzár Joachim. Lásd a III. táblán VI. izen.</p>
--	---	---

VII. iz:

<p>Sándor szül.: 1838 máj. 13-án † 1898 május 18-án Szamos-Ujvárt. Kereskedő.</p>	<p>Ilka szül.: 1839 okt. 18-án Szamos-Ujvárt. Férje: Kazacsay.</p>	<p>Mária szül.: 1846 augusztus 16-án Szamos-Ujvárt. Férje: Nuridsán János szamosujvári kereskedő.</p>	<p>szül.: 1848 m † 1873 augus Férje: Mozz András forv Esküvő: 1870</p>
--	--	---	---

VII. iz:

<p>1-től Anna szül.: 1819 febr. 17-én Szamos-Ujvárt. † 1844 aug. 6-án Aradon. etem. szept. 17-én Baracsházán. Férje: Capdebo István. Esk.: 1841 júl. 1-én Aradon.</p>	<p>Mária szül.: 1821 decz. 11-én Szamos-Ujvárt. † 1890 jún. 16-án Aradon. Férje: Antalfy Lajos. Esk.: 1842 jan. 20-án Aradon.</p>	<p>Ilona (Mária) szül.: 1824 júl. 24-én Szamos-Ujvárt. † 1881 decz. 16-án Aradon. Férje: Csik-Somlyói Csiky János, Csiky Jánosnak és nejemek Sarkadi Csátka Katalinnak fia. szül.: 1816-ban. Esk.: 1842 jan. 20-án Aradon.</p> <p>VIII. iz: Csik-Somlyói Csiky Gergely szül.: 1842 decz. 8-án Pankotán. † 1891 nov. 19-én Budapesten. Dramafő és műfordító. Neje: Bakody Amanda.</p>	<p>Rebeka szül.: 1826 szept. 26-án Szamos-Ujvárt. Férje: Topler Simon. Esk.: 1848 máj. 1-én Maros-Vásárhelyt.</p> <p>VIII. iz: Topler Róza szül.: 1851 szept. 4-én Maros-Vásárhelyt. Jegypénztárkezelő a m. kir. államasutaknál Budapesten.</p>	<p>Sándor szül.: 1829 febr. 9-én Aradon, † u. o. 1863 május 11-én. Neje: Czifra Anna. Esküvő: 1853 febr. 1-én Aradon.</p> <p>VIII. iz: Gyula szül.: 1854 apr. 29-én † 1908 június 7-én Aradon. †</p>
---	---	--	--	---

VII. iz:

<p>Sándor szül.: 1842 november 30-án Szamos-Ujvárt. † 1907 január 14-én Aradon. Fővárnéviselő. Neje: Koncz Anna, szül.: 1846-ban Abrudbányán. Esküvő: 1870 július 20-án Marosvásárhelyt.</p>	<p>Gyula szül.: 1845 február 14-én Szamos-Ujvárt. † 1899 augusztus 8-án Dombegyházán. Orvostudor, gyakorló orvos Aradon, utóbb dombegyházi birtokos. Neje: Jakabffy Hermina, Jakabffy Miklósnak és nejemek Lukács Katalinnak leánya. Esküvő: 1873 július 7-én Kevermesen.</p>	<p>Ida szül.: 1847 február 17-én Szamos-Ujvárt. † 1860-ban Meleg-Földváron.</p>
--	---	--

VIII. iz:

<p>Béla szül.: 1874 jan. 29-én Abrudbányán. Neje: Heller Matild, szül.: 1875 febr. 15-én Aradon.</p>	<p>Sándor szül.: 1879 jan. 18-án Gyula-Fehérvárt.</p>	<p>Gyula szül.: 1886 márczius 22-én Gyula-Fehérvárt. Orvosdoctor, egyetemi tanársegéd Budapesten.</p>	<p>Hermina szül.: 1889 május 5-én Aradon.</p>
--	--	--	--

IX. iz:

<p>Rózsi szül.: 1900 apr. 30-án Battonyán.</p>

Kelt Budapesten, 1914. július hó 26-án.

CSALÁD LESZÁRMAZÁSA.

IV. tábla.

IUSZ (SÁNDOR)

Kárimisz Herebszimának fia.
n az V. ízen.)
22-én Szamos-Ujvárt.
december 5-én.
Márkóvics (Márkulya) Antal
1819-én Szamos-Ujvárt.
3-án Szamos-Ujvárt.
I. 107. 10.)

4. Teréz

szül.: 1800 április 1-én
Szamos-Ujvárt.
† 1882 február 25-én
Aradon, eltemetett
Baraczházán.
Férje: **Baraczházi
Capdebo Jónás János**,
szül.: 1800-ban,
† 1873 december 4-én
Aradon.
Esküvő: 1824-ben.
Gyermektelenek.

6. Emanuel

szül.: 1807 április 5-én
Szamos-Ujvárt.
† ugyanott 1850 aug. 13-án.
Kereskedő, városi tanácsos
1849-ben.
Neje: **Verzár Anna**,
Verzár Joachimnak és neje-
nek Bogdánffy Ripszimának
leánya.
Esküvő: 1837 nov. 30-án
Szamos-Ujvárt.

5. István

szül.: 1805 július 13-án
Szamos-Ujvárt.
† 1856 július 3-án Meleg-
Földváron, eltemetett a
református temetőbe júl. 5-én
(Anyakönyv Katona helységben).
Haszonzérlő Meleg-Földváron.
Neje: **Csik-Somlyó Csiky
Erzsébet**, Csik-Somlyó Csiky
Mártonnak és nejének Verzár
Johannának leánya, szül.: 1816
nov. 19-én Maros-Vásárhelyt.
† 1858 március 17-én Meleg-
Földváron, eltemetett a refor-
mátus temetőben férje mellé
március 19-én.
Esküvő: 1833 október 16-án
Maros-Vásárhelyt.

Tizenhárom gyermekük
közül:
Várda (szül.: 1785),
Mária (szül.: 1787),
Anna-Mária (szül.: 1788),
Itván (szül.: 1795)
Antal (szül.: 1798),
Annad († 1798 nov. 14),
Antal (szül.: 1803 okt. 3)
zsenge korukban haltak el.

Rebekai

ájus 1-én Szamos-Ujvárt,
szül.: 17-én Baraczházán.
etig **Andráás**, Mozartig
os és Szvoboda Vilma fia.
június 7-én Baraczházán.

Emanuel

szül.: 1850 július 15-én Szamos-Ujvárt,
† ugyanott 1895 április 7-én.
Neje: **Nuridsán Eszter**.
Esküvő: 1876 június 15-én Szamos-
Ujvárt. Gyermektelenek.

Franciska

szül.: 1830 jún. 9-én
Aradon, † 1895 jan. 15-én
Temesvárt.
Férje: **Baraczházi
Capdebo István**,
† 1857 július 24-én
Baraczházán.

2-től Péter

szül.: 1837
április 4-én
Aradon, † u. o.
1891 május 8-án.

Sarolta

szül.: 1838
május 16-án
Aradon.

Tizenhárom gyerme-
kük közül:
Helena (szül.: 1817),
Sándor (szül.: 1820),
Terézia (szül.: 1827),
Gergely (szül.: 1841),
és **Terézia** (szül.: 1839)
zsenge korukban
haltak el.

VIII. iz:

Capdebo Ferencz
szül.: 1851 szept. 13-án
Baraczházán.

Vilma

szül.: 1856 január 3-án Aradon.
Férje: **Govrik Lajos**,
Govrik Sándornak és nejének
Baraczházi Capdebo Jozefának fia.
Esküvő: 1880 nov. 27-én Aradon.

Márton

szül.: 1858 január 9-én Aradon,
† ugyanott 1914 január 1-én.
Dombégházi bérő, jeles gazda.
Neje: **Szombatsági Vertán
Viola**, Vertán Endre orsz. képviselő,
Kunagotai néven ismert írónak
és nejének Talpasi Kapdebo
Rozáliának leánya.
Esküvő: 1888 okt. 25-én Battonyán.
Gyermektelenek.

Béla (Albert)

szül.: 1850 augusztus 30-án Szamos-Ujvárt.
M. kir. posta- és távíradfelügyelő.
1-ső neje: **Kilik Mária Terézia**,
Nagy-Kanizsáró, † 1888 jan. 23-án Budapesten, II. ker.
Esküvő: 1881 június 6-án Budapest (Józsefváros).
2-ik neje: **Revega Berta**,
Revega Istvánnak és nejének Staniszlavszky Róznak
leánya, szül.: 1874 január 21-én Rozsnyón.
Esküvő: 1891 február 8-án Budapesten, a terézvárosi
templomban (lakik: Váci-körút 15. sz.).

István

szül.: 1854 augusztus 30-án Szamos-Ujvárt.
M. kir. államvasuti felügyelő.
Neje: **Pehán Irén**,
szül.: 1861 febr. 5-én, † 1899 jún. 21-én
Budapesten (VII., Aréna-út 7/a.).
Esküvő: 1883 október 15-én Miskolcson.

Kilencz gyermekük
közül:
Sándor (szül.: 1836),
Géza (szül.: 1838),
Giçella (szül.: 1840)
és **Lajos** (szül.: 1849
ápr. 25-én) zsenge
korukban haltak el.

VIII. iz:

István

szül.: 1889 december 25-én Budapesten.

VIII. iz:

Katalin
szül.: 1891 november 20-án
ter. decz. 6-án Budapesten.
(Laktak VI., Rózsá-utca
44. sz. a.)
Szigorló orvosanhallgató
1914-ten.

Ilona

szül.: 1893 július 3-án.
ker. 16-án Budapesten.
(Laktak VI., Rózsá-utca
44. sz. a.)

Zoltán

szül.: 1895 november 8-án
délután féltizenegy órakor
Budapesten.
(Laktak VI., Eötvös-utca 23/b.)
Színész. 1914-ik év tavaszán
végezte Budapesten az Országos
színészegylet színész-
iskolájának tanfolyamát.

Erzsébet

szül.: 1899 március 6-án
d. u. nyolcz órakor Budapesten.
(VI., Eötvös-utca 23/b.)

Szerkesztette Éble Gábor.